

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 63/14
מיום חמישי, ה' בתמוז תשע"ז, 29.6.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 63/14

מיום חמישי, ה' בתמוז תשע"ז, 29.6.2017

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - מר פאלי כהן
4. סגן ראש העיר - מר משה חזות
5. חבר מועצת העיר - מר יניב עמרני
6. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן
7. חברת מועצת העיר - גב' רונית ארנפרוינד-כהן
8. חבר מועצת העיר - מר אליהו מזוז
9. חבר מועצת עיר - מר שחר סימנה
10. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
11. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
12. חבר מועצת עיר - מר מאיר בן הרוש
13. חבר מועצת העיר - מר חובב אשרף
14. חבר מועצת העיר - מר רחמים דוד

חסר:

15. חבר מועצת העיר - עו"ד עדי ינקילביץ

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה - דוד שטרית
2. גזברית העירייה - תמר קופר
3. יועצת משפטית - עו"ד טובה אלטמן שפירא
4. דובר העירייה - אריאל הלר
5. מבקר העירייה - שלום דמארי
6. עוזר ראש העיר - מנחם שושן

7. ממונה על הכנסות העירייה – עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ
8. רא"ג שירותים חברתיים – צביה אוחנה
9. ראש צוות באגף הרווחה, מרכזת פרויקט עוצמה – גב' אתי חזות
10. מנהלת פרויקט 360 לילדים ונוער בסיכון – גב' רות רוזן
11. מזכירות העירייה - גב' יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רחמים דויד, בנושא "תיקון תבחינים לחלוקת תמיכות בתחום היהדות".
2. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד כהן, בנושא "ארנונה – השטחים המשותפים".
3. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא "קבלת החלטה על פתיחה או סגירת עסקים בשבתות".
4. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אליהו מזוז, בנושא "הכשרת כיתת לימוד נוספת בביה"ס היחידי".
5. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום 26/6/17 בנושא הקצאת שטח לעמותת "זכות אבות" להקמת בית כנסת לעדה האתיופית.
6. אישור חוזה רשות שימוש במבנה בית ספר ל"מרכז מעיין החינוך התורני" לצורך ניהול בית ספר תורני בגוש 4944 ח"ח 99 (עפ"י החלטת מועצת עיר מיום 4/1/99).
7. אישור שמות רחובות שכונת נאות שמיר.
8. הצגת תוכנית 360 מעלות לטיפול בילדים ונוער בסיכון.
9. הצגת מרכז עוצמה – העצמת משפחות מוחלשות.
10. חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית מס' 404-0477802 – מתחם החרמון.
11. חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית מס' 404-0433482 – מתחם הכרמל.
12. חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית 404-141465 – בין חב' שפץ

קבלני בניין בע"מ לבין עיריית יבנה.

13. אישור המועצה להגשת תוכנית מס' 404-0442012 – דיור מוגן והרחבת בית

העלמין לוועדה המחוזית.

14. ביטול הפקעה על חלק מגוש 4943 חלקה 66 (רח' אבוחצירא 1 יבנה)

15. מינוי גב' לינה שרון ועו"ד מאיר דהן כחברי ועדת שמות.

16. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
428	הנגשה פרטנית מוגבלויות תשע"ז	101,811	מ' החינוך
429	רכישת ציוד למתנדבים	10,000	מ' הפנים
430	רכישת ציוד לערכת חפ"ק	20,000	מ' הפנים
431	פיתוח כבישים וכיכרות בנאות רבין	1,020,896	מ' השיכון

17. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
400	הקמת מרכז צעירים	4,000,000	5,793,832	2,793,832	תוספת- מפעל הפיס הפחתה- קרן פיתוח	7,000,000
376	ישן מול חדש	2,408,152	347,469		מ' השיכון	2,755,621
424	שיפוצי קיץ ועב' בטיחות	2,400,000	131,400		מ' החינוך	2,531,400

18. הארכת מועד להמשך תחולת תיקון חוק עזר ליבנה (הוצאת אשפה), תשל"ח –

1978, עד ליום 31.3.18

19. אישור חוק עזר ליבנה (תפיסת רכב), התשע"ז – 2017.

20. מינוי מר אלי אלוש כחבר דירקטוריון בתאגיד המים והביוב.

1. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רחמים דויד, בנושא "תיקון תבחינים לחלוקת תמיכות בתחום היהדות".

צבי גוב-ארי: חברים, ערב טוב. אני מבקש לפתוח את ישיבת המועצה מן המניין ולהתחיל ישר על סדר היום שקיבלתם. על פי סדר היום, עולה הצעתו של חבר המועצה דויד רחמים, בנושא תיקון התבחינים לחלוקת תמיכות בתחום היהדות. אני אומר מילה אחת או שתיים בעניין זה. התבחינים צריכים להיקבע במסגרת ועדת התמיכות. היא ועדה סטטוטורית שמורכבת מבעלי מקצוע בלבד. יחד עם זאת, אני מבין שבתחום היהדות ישנם ניואנסים כאלה ואחרים שהוועדה כנראה לא מצליחה אולי להגיע לעומקם של דברים. על מנת לא לפגוע בתהליך הסטטוטורי המקובל, אני מציע שמועצת העיר תוסיף לצורך הנ"ל בלבד קביעת תבחינים לגבי נושא היהדות. התבחינים החדשים על פי רשימתו של דויד. תוסיף לוועדת התמיכות את דויד רחמים פלוס פאלי, שני אנשים שבאים מהסקטור, יצטרפו לוועדת התמיכות ויסדירו את עניין התבחינים שברוח השותפות הדתית בעיר. זו דעתי. עכשיו, אם יש מישהו שרוצה לומר משהו בבקשה. דויד.

רחמים דוד: כן. אני חושב שהרבה פעמים ניסינו לעשות תבחינים מסוימים. היו מתחת לשטיח, איך אומרים, דברים אחרים. אני חושב שכמו שאז רצית מישהו חיצוני, יהיה מישהו חיצוני שיעשה את התבחינים האלה. אני הייתי מציע באמת את יחיאל כהן שהיה מנכ"ל פה והוא עורך דין. אחד שמכיר את העיר, שיעבור בין כל העמותות ויעשה פה תבחינים טובים. לא לטובת מישהו. אי אפשר לעצור מוסדות מסוימים. כולם מבינים שבין 100 תלמידים ל-400 או 1,000 תלמידים זה לא אותו דבר.

צבי גוב-ארי: כן, אבל אתה הולך לשבת, אתה חבר בוועדה שתקבע את התבחינים העתידיים ולא בכדי קבעתי שגם הצד האחר ישב. מפני שאני רואה אתכם כמקשה אחת. ולכן לדעתי הנושאים שהועלו כאן הם לא רחוקים מיישום. צריך רק לשבת ולומר,

רחמים דוד: לא מסתדר צביקה, לא יש לי בעיה עם פאלי או משהו. אנחנו לא עובדים על אותו דבר.

צבי גוב-ארי: אתה מציע שיהיה גורם חיצוני שיטפל בעניין הזה?

רחמים דוד: כן. שיהיה מישהו שיבין, באמת מבין בכל זה. אני חשוב,

משה חזות: רק הערה. חברי מועצת עיר אסור להם לשבת בישיבות ועדה.

רחמים דוד: לא, לא, לא, זה לא ישיבות ועדה.

משה חזות: כל חבר מועצה יכול להמליץ לוועדה, אבל הם לא יכולים

לשבת בוועדה. זו ועדה סטטוטורית.

צבי גוב-ארי: בכל זאת אני מקבל -

מאיר בן הרוש: משה, הטענה שאנשים שקיבלו שנה שעברה 30,000 שקלים יגיעו ל-10,000 שקלים, והם לא מבינים את המשמעות למה בתבחינים יש בעיה בשינוי. אז זה צריך לבדוק את הנושאים האלה.

משה חזות: מאיר, כל חבר ועדה יכול להמליץ לוועדה את התבחינים שהוא מוצא לנכון, שאלו התבחינים שצריכים להיות בתחום מסוים, בקטגוריה מסוימת. אבל לשבת בוועדה אסור לא לפאלי ולא לרחמים. זו הערה שלי.

רחמים דוד: לא, אנחנו לא רוצים לשבת. משה, אתה צודק. שיבוא מישהו מבחוץ. אני גם בזמנו אמרתי לביקורות האלה, שעוברים גם בנושא הביקורת של העמותות. באמת, צביקה. לא עושים שום ביקורת.

צבי גוב-ארי: רחמים, תראה. יש שם שתי חלופות. חלופה אחת זה להקים ועדת משנה שבה אתם משתתפים פלוס הגוף הסטטוטורי של העירייה ושבובבקשה על התבחינים כפי שהצעת אותם. הם דברים קבילים. צריך לראות איך אתה מנקה את יתר הדברים. אי אפשר ללכת על צד אחד ואחרי זה לראות, בכל זאת, יש כאן גם נושאים אחרים. זה הרבה יותר נכון מאשר להביא מישהו חיצוני ובסופו של דבר נדון בהמלצות של החיצוני ופה נתווכח. תוכלו לשבת יחדיו ולהגיע למסקנה, דקה, טובה, תוכלו לשבת יחדיו ולהגיע למסקנה מסודרת. והיה והסיפור רחוק מגישור ואי אפשר לעשות את זה, תהיה תמיד אפשרות להזמין גורם חיצוני. ייתכן מאוד שאתם תחזרו מהר מאוד ותגידו 'אוקיי', יש לנו פיתרון'. אני לא רוצה להשמיט את זה מידיכם. אתם רוצים להיות חיצוניים לעניין הזה? בבקשה. אתה רוצה שאני אצביע על ההצעה שלך להוציא את העניין הזה לגורם חיצוני?

רחמים דוד: כן. אני חושב שזה הכי טוב. שיהיה מישהו שבאמת יבדוק את זה, שיהיה נייטראלי. לא יגידו שלי יש אינטרס או למישהו אחר אינטרס.

צבי גוב-ארי: טובה.

רחמים דוד: מה את אומרת, הרבנית טובה?

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: נוהל של משרד הפנים בעניין תמיכות קובע שוועדת משנה רשאית למנות מקרב חברי המועצה. לא מקרב גורם חיצוני. אז ההצעה למנות גורם חיצוני, לצערי, לא אפשרית.

רחמים דוד: נכניס עוד אחד איתנו, שניים.

צבי גוב-ארי: אני מציע לקבל את מה שהעמדתי כאן להצבעה. תיקחו בבקשה לעניין הזה סדר גודל של חודש, חודש וחצי לקבל את ההצעה המסודרת שלכם. במידה וזה לא עובד, יכול להיות שנמנה גורם חיצוני, כן או לא.

רחמים דוד: אבל טובה אומרת, אפשר למנות עוד אחד, שלישי, שייכנס.

צבי גוב-ארי: מה?

רחמים דוד: עוד אחד מהחברים שייכנס, שלושה שיהיו. ייכנס אחד שדווקא,

צבי גוב-ארי: אני רוצה להכניס לשם את בעלי העניין, שמובילים את הציבור הדתי בעיר.

רחמים דוד: כולם יש להם ברוך השם בעלי עניין.

צבי גוב-ארי: סליחה, אני אכניס עוד מישהו. לא נסיים. אני מנסה להגיע לתוצאה הכי טובה. ככל שאתה מגדיל ועדה, אתה רק מסבך את החיים.

מאיר בן הרוש: לא, אבל יש איזה טענה, מה שדוידי אומר. הרי פאלי ודוידי הם חרדים. ברגע שהתכנים יצאו לכיוון, אפילו אם לא ימצא חן בעיני קבוצות אחרות, יצא כאילו שהשניים קבעו. לכן,

צבי גוב-ארי: מדובר בענייני דת.

מאיר בן הרוש: אפשר לשים מישהו, לא משנה איזה חבר מועצה, שייתן גם נופך שונה. אולי זה יעזור קצת. צריך לסיים עם זה כבר. המון זמן מושכים את זה.

אלי מזוז: הייתי מציע את עצמי, אבל אני לא רוצה להיות בין הפטיש לסדן.

צבי גוב-ארי: לא, אנחנו צריכים להכניס מישהו לא דתי, שיאזן את העניינים.

מאיר בן הרוש: שחר לא דתי.

צבי גוב-ארי: טוב, חברים.

רחמים דוד: שחר, אתה רוצה להיכנס?

צבי גוב-ארי: אני מוכן לאמץ את ההצעה של מאיר ולהוסיף לעניין הזה את

דהן. בסדר?

רחמים דוד: את שחר, שחר, שחר הוא מתאים. הוא מבין את כל הדת. הוא עובר מבית כנסת לבית כנסת.

צבי גוב-ארי: תפסיק לעשות לי קואליציות,

רחמים דוד: לא קואליציות.

צבי גוב-ארי: טוב. מי בעד ההצעה? ההצעה אומרת: ועדת משנה שאליה יצטרפו מאיר דהן, דוידי רחמים,

מאיר בן הרוש: רועי, את רועי. רק שיספיק להגיע לכל הוועדות.

רחמים דוד: שרועי ייכנס, שרועי ייכנס.

עו"ד מאיר דהן: יספיק להגיע לכולם.

צבי גוב-ארי: אתם יכולים להצביע נגד. זו ההצעה שלי. אני מקווה שכולכם תצביעו בעד. מדבר על דוידי רחמים, פאלי כהן, מאיר דהן, יצטרפו לוועדת המשנה הסטטוטורית, ועם זה אנחנו הולכים הלאה. אנחנו מדברים תוך חודשיים ימים מגישים הצעה לאישור כאן. מי בעד? מי נגד? חמישה נגד?

רחמים דוד: מאיר חבר טוב שלי. תהיה לי בעיה. אני לא רוצה -

עו"ד מאיר דהן: גם שחר חבר טוב שלך. אז למה -

רחמים דוד: לא שייך. בוא ניקח בשביל זה את רועי.

עו"ד מאיר דהן: למה? גם רועי חבר טוב של פאלי. ומאיר חבר של ויצמן... ודויד חבר של,

רחמים דוד: תעזוב, בסדר. תעשו מה שאתם רוצים. יאללה, תעברו, מה. בסדר, לא משנה. (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: ... ממילא בפנים. חברי ועדת המשנה, כולל בין היתר ייצוג משפטי. אני הייתי רוצה להגיע הנה להצבעה של הסכמה פה אחד. אם לא יהיה פה אחד, אוציא את זה לסקר חיצוני. לא ועדה. סקר חיצוני שמישהו יסקור, יביא לנו איזשהי המלצה לוועדה והוועדה תשב. ואז הוועדה תחליט, בלי שום שותפות של גורמים אחרים. אלה שתי האפשרויות שעומדות. אוקיי? ושוב, אני מעלה את ההצעה הראשונה שלי, מי בעד, סופית?

מי נגד? נהדר. יש לי מספיק זמן למנות מישהו מבחוץ. אני מקבל את הנגד היום. מקבל את דעת המיעוט. נמנה מישהו מבחוץ. ייקח לו כמה זמן שייקח, ויביא המלצות. אוקיי? זו ההחלטה, תודה. אל תיפול, אל תיפול. מפני שזה מה שהם רוצים. פעם אחת ולתמיד, דברים שאתה מעלה בצורה הכי מסודרת, על מנת לעזור לחברים להגיע לתוצאה הכי טובה, תוך כדי שיתוף פעולה, לא רוצים. אז אם ככה מתנהגים, בסדר. אין לי בעיה עם זה.

ד"ר אהוד ויצמן: רגע, על מה אנחנו מצביעים?

צבי גוב-ארי: אנחנו מצביעים עכשיו על כך שממנים יועץ חיצוני. יעבוד כמה שהוא צריך, יביא את המלצתו לוועדה והוועדה המקצועית תחליט על פי מה שיומלץ. מי בעד, עכשיו? יופי, כולם. נהדר. דעתי בעניין, מוטב היה במקום לרוץ ליועצים חיצוניים, לשבת יחדיו. אתם מכירים את הציבור הדתי, יודעים היטב מהן הדרישות, איך צריך לעזור, במה צריך לעזור. אז במקום זה אנשים מטיילים בשדות זרים.

החלטה מס' 1/63/14:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי גורם חיצוני לבחינת התבחינים לחלוקת תמיכות ומתן המלצות.

2. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד כהן, בנושא "ארנונה – השטחים המשותפים".

צבי גוב-ארי: הדבר הבא זו הצעה לסדר יום של חברת מועצת העיר רונית ארנפרוינד, בנושא ארנונה – שטחים משותפים. אני מבקש, לפני שרונית מדברת, ברשותכם, לשים כמה דברים על השולחן.

שחר סימנה: צביקה, אני רוצה להגיד משהו.

צבי גוב-ארי: אתה רוצה לומר משהו?

3. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא "קבלת החלטה על פתיחה או סגירת עסקים בשבתות".

שחר סימנה: כן. אני רוצה לומר משהו בנושא ההצעה לסדר שלי. ככה. אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנניה, תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. לכן אני רוצה להרבות שלום בעיר שלנו. אני הגעתי למסקנה לאחרונה שיש מחלוקת בנושא של שבת. ועשיתי עבודת שטח. לכן אני לא מוכן לעורר מחלוקת בין הדתיים והחילוניים. לכן הגעתי למסקנה שעדיף שיהיה שלום ושקט פה לתושבים. שכמובן בנושא של שבת, אני תמיד שבת שומרת עלי ואני מתכוון לשמור אותה לאורך שנים. ולכן, בזאת אני מסיר את ההצעה שלי מהסדר. ודבר נוסף, אני אמרתי בכוונה הקדמתי את זה. הבנתי שאני לא בסדר. רונית עכשיו. וגם אני רוצה להוסיף משהו. אצלי הכרת הטוב זה ערך עליון. היום אני לא יכול להצביע נגד

ראש העיר או להתנגח איתו. המחלוקת ביני לבינו ידועה. והיום אני לא רוצה להצביע בהצעות הסדר של החברים שלי. ומי שרוצה שאני אתמוך בו, פעם הבאה אולי שיעשה את ההצעה. ולכן אתם ... ראיתם את ההצעה, את הסדר של מועצת העיר. יש הקצאת קרקע ליוצאי אתיופיה. אז לכן אני יש לי הכרת הטוב. לא היה לי קל, ולכן אני לא אצביע עם האופוזיציה, החברים שלי. ומקסימום אני אמנע. תודה.

צבי גוב-ארי: חברים, ההצעה יורדת מסדר היום. אבל מילה אחת מבחינתי. אני חושב שיש פה גישה מאוד בוגרת. מאוד חשובה. במקום שצריך לעורר מהומות, אנחנו חייבים פשוט להשתחרר מהעניין. העיר הזאת חיה יחדיו. להתחיל לעשות פיצולים ומהומות בכל פינה, זה אחד הדברים הכי חמורים שיכולים לקרות לנו. אין לזה סוף. שימו לב לאיזשהי החלטה שהתקבלה לפני כמה ימים בממשלת ישראל, ניתקה סדר גודל של עשרות אלפי יהודים, מאות אלפי יהודים התנתקו מאיתנו בהחלטה אחת.

רונית ארנפרוינד-כהן: מאות? אתה התכוונת להגיד מיליונים.

צבי גוב-ארי: מה?

רונית ארנפרוינד-כהן: מיליון אלפים.

צבי גוב-ארי: מה שלא תגזימי זה יהיה נכון.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אני לא מגזימה.

משה חזות: זה הפסד של מיליארדים.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה לא מיליארדים, אבל -

צבי גוב-ארי: סליחה. מה שלא תגידי במספר זה יהיה נכון. הסיפור הזה נובע, מהיאחזות בקצהו של יוד, כאשר אנחנו לא יודעים לאמץ את הכלל היפה, לומר 'כולם יהודים. תן לאחריך לחיות על פי דרכו, במקום לחבל בדרכו בשביל לחבל בדרכך'. אז אני מודה לך מאוד, שחר. הסיפור הזה הסיר עננה לא נעימה מסביב למועצה הזאת.

שחר סימנה: כל דבר בעיתו.

2. הצעה לסדר יום של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד כהן, בנושא "ארנונה – השטחים המשותפים" – המשך דיון

צבי גוב-ארי: רונית, אני חוזר אליך, לסדר יום שלך.

רונית ארנפרוינד-כהן: טוב, אז אני רוצה להגיד, אחרי מה ששחר אמר, והיו לנו

הרבה דיונים בשבועות האחרונים, למרות שאנחנו באופוזיציה ומנסים -

צבי גוב-ארי: בקול רם.

רונית ארנפרוינד-כהן: למרות שאנחנו באופוזיציה, היה ברור שאנחנו בעניין הזה לא נהיה תמימי דעים. ואני מאוד מברכת את זה ששחר הסיר את זה מסדר היום ובאמת, אחרי הדרמה שהיתה לפני שנה וחצי, והגענו לאיזשהו שקט, ואני בסך הכל חושבת שכל תושבי יבנה התנהלו בהליך הזה מעבר לקצוות קיצוניים באופן מאוד מאוזן, ראוי ובוגר, זו היתה הזמנה למהומה יכולה להיות. ואני שמחה שזה ירד. אבל זכותם של כל אחד, גם מחברי בקואליציה וגם מחברי באופוזיציה להביע את עמדתם ולנסות לקדם אותם. בעניין הזה אני שמחה שזה ירד כרגע, כי ממילא גם אני הייתי מתנגדת. עכשיו, לעניין השטחים המשותפים.

צבי גוב-ארי: לפני הצגת הנושא, אני רוצה לציין שתי עובדות חשובות. בשנת 1985,

רונית ארנפרוינד-כהן: חוק ההקפאה,

צבי גוב-ארי: בהתאם לחוק ההסדרים דאז וכו', נקבעו כללים, בין היתר קובעו תפיסות בכל מה שקשור לנושא ארנונה, כאשר כל עיר נשארה עם משהו שקבעה לעצמה. בשנת 2000 ניסיתי לעשות שינוי, שבין היתר כלל חיוב בתים עם מרתפים לתשלום עבור המרתף.

רונית ארנפרוינד-כהן: 1999. לא 2000.

צבי גוב-ארי: רגע. היתה מישהי שהתנגדה לעניין. ועשתה קמפיין גדול. הגיעה לבית משפט ובית משפט קבע שאנחנו שינינו בעצם את שיטת החישוב. והיות ששיטת החישוב כבר הוקפאה בשנת 1985, השינוי לא תקף, ועל כן חזרנו בנו. העניין הזה קיים. בשנת 2015 הגשנו הצעה למשרד הפנים לשינוי צו הארנונה של יבנה, שבו ביקשתי לקבוע שהשטחים המשותפים ימוסו ברמה של לא יותר מ-15% מגודל הדירה. יצא צו ארנונה שלנו בכיוון הזה. אנחנו קיבלנו תשובה באותה שנה, ואני אקריא אותה. ממשרד הפנים. ואני מדבר על שינוי שיטת החישוב. אנחנו יכולים לבוא ולומר 'חברים, בואו בבקשה נוריד 2% בארנונה של כל העיר'. בסדר, אבל אז נרצה לומר אילו משימות אנחנו מורידים. יש מחיר לעניין הזה.

מה שכתוב, כך: 'יצירת סיווג חדש של קרקע תפוסה. שינוי סיווג. הגבלת החיוב על שטחים משותפים למגורים עד 15% משטח הדירה העיקרי, הבקשה נדחתה היות ומדובר בשינוי שיטת מדידה שאינה בסמכות השרים'. כלומר יש פה עניין פסיקה, יש פה עניין של חוק. תקנות, שכמה שרים לא מסוגלים לשנות.

ובכן כך. היום יושבים על המדוכה. מרכז השלטון המקומי עם משרד הפנים וגורמים אחרים, על מנת להגיע לשיטת חישוב ארנונה שתחייב את כולם יחד ולהגיע לאיזשהו דבר משותף.

כיום כל עיר עושה דבר אחר. ההצעה אין בה כדי לייצר שינוי. יש בה כדי לומר 'הצענו, והסיפור הזה לא אושר'. הוא לא יאושר. רוצים לעשות הורדת ארנונה? בבקשה. בואו בבקשה נאמר 'מורידים ארנונה על כל היישוב'. אבל אנחנו גם אומרים מהי עלות השירותים. כמה אנחנו צריכים לשלם עבור כל דבר. כמה אנחנו מחזיקים חינוך וגורמים אחרים. האם זה אפשרי בכלל? זה הסיפור. אני מזה כמה שנים אני מייצב את עניין הארנונה. לא מעלה במכוון. השנה לדוגמה, בצו הארנונה אני מבקש להעלות 2% לתעשייה. כי מחייבים אותנו לפנות אשפה ואין לי לעניין הזה כיסוי. של התעשייה. לכן אני מציע פשוט להוריד את זה מסדר היום. אין לזה סיכוי, מלבד לומר לציבור 'הנה, אנחנו מנסים לעשות'.

רונית ארנפרינד-כהן: אז אני, בוא, תן לי. אני מבינה שאתה הקדמת, ואני אסביר את מה שאתה שוחחת. אז כיוון שאתה יודע שמישהי שהגיעה לבית המשפט העליון זה מישהי שיושבת כאן ועכשיו מדברת. בית המשפט העליון, גם המחוזי וגם העליון ביטל בתוקף חוקי ההקפאה של '85 שינוי אחר. וכדי שאני אסביר למי שלא קרא את זה. ועד 1999, שזה היה צו ארנונה ראשון שחוקק על ידך, היה כתוב בסעיף 2.5 בצו הארנונה המקורי: 'זה וזה וזה וזה במגורים ימוסו, למעט מקלטים, מבני עזר, מחסנים, מרתפים'.

צבי גוב-ארי: לכן ההחלטה הזאת בוטלה.

רונית ארנפרינד-כהן: רגע, צביקה, אני לא הפרעתי. לא הפרעתי. למעט הדברים האלה. הלמעט הזה הוא שינוי מהותי, לא טכני. כך קבע גם המחוזי, גם העליון, והלמעט הזה היה ללא גילוי נאות לשרים. השינוי הזה היה ללא גילוי נאות לשרים. והלמעט הזה היה בדיון בבית המשפט העליון, איתן בראש איננו כאן, חבל, כי הוא היה נוכח בדיון הזה. בייניש, בנוכחות עוד שני, חיות, הם היו הרכב של שלושה שופטים. בייניש עמדה לא לבטל את זה. בייניש אמרה אז, 'תצאו החוצה, תגיעו לפשרה', כשאני הסכמתי להגיע לפשרה בחוץ. לצערי הרב אתה לא הסכמת. ובייניש עמדה לא לבטל את זה ואמרה 'רונית, אנחנו, אתם תובעים. אנחנו נגיד שצו ארנונה הזה לא תקף. אבל שהעירייה תוכל לחוקק חדש כזה, דומה, אחר כך'. אבל כיוון שהיתה התנגדות שלך, היא עשתה פסיקה תקדימית שעשתה, ובאה ואמרה שלא תקף גם בחתימה של השרים, כיוון שלא היה גילוי נאות. שזה השפיע עכשיו על כל צווי הארנונה לכל השנים -

צבי גוב-ארי: הביטול היה על רקע תקנה של 1985.

רונית ארנפרינד-כהן: רגע, רגע, צביקה. בוא, תיתן לי להגיד. אתה אמרת את מה שזה. אני הייתי שם. אני נברתי שנתיים בתוך ההליך הזה. ואז לצערי הרב, ההצעה של בייניש, שאני רציתי לקבל אותה לא התקבלה, והתוצאה היתה פסיקה תקדימית. שנכון שעל שמי ומלמדים אותה אבל זה לא מעניין. שני דברים לא טובים קרו בגלל הדבר הזה. אחד, שהעירייה היתה צריכה לשלם הרבה כסף בחזרה לתושבים. ושניים, הפסיקה התקדימית די תקעה אותנו בכמה דברים. אבל זה לא דומה. זה לא דומה למה שכאן. כי כאן זה לא שהיה '85 למעט שטחים

משותפים. לא היה דבר כזה בכלל. השטחים המשותפים, הכנסנו אותם לפני שנתיים, שלוש. והשטחים המשותפים שהעירייה, אחרי הרשות, הקואליציה כאן,

צבי גוב-ארי: זה לא נכון.

רונית ארנפרוינד-כהן: תן לי לגמור. אתה יכול להתנגד ואנחנו חולקים ובוא לא נגיע למה שהיה בישיבת מועצת העיר הקודמת. נתווכח בהוגנות, בשקט. לא נסכים, נלך לשלום גם בחוסר הסכמה.

צבי גוב-ארי: להפסיק באמת להטיף. לא כל דבר שאומרים לא מעירים עליו. אני מאוד מצטער,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא, לא.

צבי גוב-ארי: זה דבר לא מדויק.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אני הייתי בשקט, למרות שלא הסכמתי.

צבי גוב-ארי: אני אשמע אותך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי. תודה. הרשות המקומית, הקואליציה, אתה, בלחץ התושבים, מלכתחילה לא רציתם בכלל לצמצם את זה, קבעתם 15% משטחים משותפים. כשאתם קבעתם 15% משטחים משותפים, אני אמרתי אז בישיבה, זה לא תקין ולא יאשרו את זה. כי אי אפשר 15%. אפשר, ואני הסתכלתי, וגם התייעצתי עם עורכי דין. אתה מכיר אותי. אני לא באה ומנסחת משהו בלי להתייעץ עם אנשי מקצוע. במיוחד שאני בנושא של צו ארנונה מגורים, שוחה בעניין הזה. בנושא הזה זה שונה לחלוטין. אי אפשר למסות באחוזים. זה או הכל או כלום או ולבוא ולהגיד המיסוי של שטחים משותפים. כי מה קורה אצלנו? בהרבה רשויות או שלא ממסים את זה, או שממסים את זה כמו משהו אחר מוזל. אצלי זה לא כמו משהו אחר מוזל. כי אצלנו הרוב מוזל. אצלנו זה כמו שטח עיקרי. באחוזים זה לא עובד. וזה היה ברור שזה לא יעבוד.

ולכן, מה שאפשר ונכון וחוקי, תהיה אופציה ששר האוצר לא יסכים לזה. תהיה אופציה ששר הפנים לא יסכים לזה. אבל מרגע שהמועצה תבוא ותגיד 'אנחנו כמועצת עיר מבקשים, זו חריגה'. אם זו לא חריגה, שר הפנים חותם ושלום על ישראל. אם זו חריגה, צריך לבוא בדברים לבקשה לחריגה משר הפנים ומשר האוצר. ושר האוצר הזה נראה לי שתהיה לנו אופן קשבת מאוד רצינית. כל מדינת ישראל רואה את הפינג-פונג,

צבי גוב-ארי: מה התשובה שלך לגבי הפיצוי על ויתור על הכנסות, בכל מה שקשור לתפעול העיר?

רונית ארנפרוינד-כהן: מה שהתשובה שלי,

- צבי גוב-ארי:** שיקבלו, דרך אגב.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הירוקה, החדשה?
- צבי גוב-ארי:** מה זה קשור?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, אני שואלת.
- צבי גוב-ארי:** יחידות הדיור עולות כסף לתחזוקה של תלמידים, בתי ספר וכו'.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה יחידות, אני שואלת. רק שואלת. כמה יחידות דיור -
- צבי גוב-ארי:** הרגע כ-4,000.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** 4,000?
- צבי גוב-ארי:** כן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ו -
- צבי גוב-ארי:** ו' מה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** והממוצע הוא כפול 20?
- צבי גוב-ארי:** 20 מה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** 20 מ"ר ממוצע מוסיפים ל... אחד?
- צבי גוב-ארי:** אולי אסביר לך. הממוצע של ארנונה בשכונה הירוקה איננו עולה, ממוצע כלל שכונתי איננו עולה על 9,000 שקל לשנה. הממוצע.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, לא, לא,
- צבי גוב-ארי:** יש טיפה יותר, והממוצע הזה לא מאפשר לי להחזיק תלמיד בבית ספר. כי עלות תלמיד בית ספר זה 10,100 שקל. אז בבקשה לשים את הדברים מול, ולא לבוא הרגע ולומר -

רונית ארנפרוינד-כהן: רגע, צביקה. אני לא גמרת. אתה שאלת שאלה, אתה עונה לעצמך?

צבי גוב-ארי: אוקיי. תגמרי, אני אעלה את זה להצבעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי. מה שהתשובה שלי היא שמלכתחילה התקציב של העירייה מזה שלוש שנים הוא בבסיס, כולל השטחים המשותפים, מלכתחילה הוא לא היה כזה. והתייעלות ומיון נכון יכולים לתת לעניין הזה מענה. לא רק יכול, צריך. אנחנו מדברים על יוקר המחיה. יש רשויות שהורידו להם ארנונה. ואני לא מדברת עכשיו על להוריד ארנונה.

מאיר בן הרוש: מה קורה בערים אחרות, רונית?

רונית ארנפרוינד-כהן: בהרבה מהערים האחרות, שטחים משותפים בכלל לא ממוסים. לא ממוסים.

משה חזות: אבל המחיר למטר גדול -

רונית ארנפרוינד-כהן: אז לא נכון. לא נכון. ואם הם ממוסים, בטח לא בשטח עיקרי. יש כאן מיסוי כאילו השטחים המשותפים זה הסלון וחדר השינה. ויותר מזה, אנחנו ממוסים, הרי יש ארבעה שיטות חישוב של מיסוי במדינה. והרבה משיטות החישוב ברשויות מקומיות הם המקלות, נטו-נטו. ויש נטו-ברוטו וברוטו-נטו. אצלנו שיטת החישוב היא הכי קיצונית. והכי מחמירה עם התושבים. ברוטו-ברוטו. אז היא גם הכי מחמירה עם התושבים ברוטו-ברוטו. וגם אנחנו ממוסים את השטחים המשותפים וגם אנחנו ממוסים את השטחים המשותפים כשטח עיקרי. תשמעו, זה לא ללכת לקראת התושבים.

צבי גוב-ארי: את שוב מנסה לשנות שיטת חישוב. אין לי בעיה עם העניין הזה. אני לא הולך על דבר שמראש כשל. רק בשביל לומר לציבור,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אני לא רק, אתה יודע.

צבי גוב-ארי: באמת, נו.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא רק. אני יכולה רק, כל יום שני וחמישי להעלות הצעות של רק. אני בסיפור של השטחים המשותפים מדי יום, מהיום הראשון, מ-1 day, מהיום הראשון, ביקשתי לא למסות אתם הלכתם על המיסוי הזה בדרך שהיה ברור שמשדר הפנים,

צבי גוב-ארי: מעולם לא ביקשנו מיסוי על שטחים משותפים. אבל מעולם לא.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה זאת אומרת?

צבי גוב-ארי: כי על מיסוי של השטחים המשותפים בעיר הקיים ביבנה מעידן עידינים. כן, חד משמעית. כולל השכונות הותיקות. את חדר המדרגות מיסו.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה בטוח בזה?

צבי גוב-ארי: במאת האחוזים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז היה דיון לפני, מתי?

צבי גוב-ארי: במאת האחוזים.

רונית ארנפרוינד-כהן: מתי היה דיון על העניין הזה? שלוש שנים. ארבע שנים.

צבי גוב-ארי: לא, מה פתאום.

רונית ארנפרוינד-כהן: בתחילת הקדנציה הזאת.

צבי גוב-ארי: הרבה יותר.

רונית ארנפרוינד-כהן: ואז אפשר היה לעצור. עכשיו זה יותר מורכב, אבל לא בלתי אפשרי. אבל זה צריך לעשות את זה בדרך הוגנת ועם אופציה ריאלית. לא בקטע של 15%.

צבי גוב-ארי: רונית, אני יכול להתאפק. אבל יש לי גבול. את יושבת פה ומדברת 'תתייעלו ולכן תוכלו לחסוך וכו'.

רונית ארנפרוינד-כהן: א', אתה צריך -

צבי גוב-ארי: אני מאוד מצטער. את לא בחנת מעולם את ההתייעלות של העירייה. מעולם. אנחנו היום עומדים עם מספר אנשים בשירות המוניציפאלי ל-1,000 תושבים הרבה יותר נמוך מכל עיר אחרת. מספר עובדים.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, לא אני, אתה הסכמת לוותר על 23 מיליון שקל לפני חודשיים,

צבי גוב-ארי: תסלחי לי!

רונית ארנפרוינד-כהן: כשאני קבעתי -

- צבי גוב-ארי:**
היה פינוי בינוי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
אני,
- צבי גוב-ארי:**
את, את לא מבינה בעניין הזה מאומה. זה מתחיל להרגיז אותי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
הגענו לשלב הזה שעוד מעט אתה גם תגיד לי שאני ...
- צבי גוב-ארי:**
ישב שמאי, עם כל הכבוד, ושמאי הממשלתי,
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
שמאי של החברה היזמית שגויס חודשיים לפני, אחרי שאני אמרתי משהו לא תקין.
- צבי גוב-ארי:**
אף אחד לא אמר שזה משהו לא תקין. ואני מרשה לך פתוח,
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
ואיזה דוח הוא הגיש? כולכם עשיתם ...
- צבי גוב-ארי:**
אם את חושבת שיש משהו,
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
שהחישוב, אני הוכחתי לכם שהחישוב לא ...
- צבי גוב-ארי:**
אם את חושבת שיש משהו לא תקין, בבקשה להתלונן. אני לא מוכן לקבל את זה. ביום שאמרת שיש משהו לא תקין, אני מודיע לך שיש לך תביעה ממני. אין כזה דבר לא תקין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
מה לא תקין?
- צבי גוב-ארי:**
את מאשימה מערכת נקייה בכללך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
אני מאשימה -
- צבי גוב-ארי:**
מה זה משהו לא תקין?
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
שדוח אפס שמוגש כאן,
- צבי גוב-ארי:**
טוב, סיימת לדבר? הבנתי עם מי יש לי עסק.

רונית ארנפרוינד-כהן: הוא דוח אפס של היזם.

צבי גוב-ארי: תודה. תהיי בריאה. תהיי בריאה.

רונית ארנפרוינד-כהן: דוח אפס של היזם לא היה צריך להיות כאן ולהיות מגויס אחרי שאני העליתי את הנושא הזה.

צבי גוב-ארי: תהיי בריאה. תודה רבה.

רונית ארנפרוינד-כהן: ודוח אפס של היזם, בחישוב שלו אתם הסתבתם. כשאני הראיתי לכם שהחישוב של אחוזים הוא לא נכון.

צבי גוב-ארי: שום דבר. חישבת לא נכון. שום ...

רונית ארנפרוינד-כהן: הוא בוודאי לא נכון.

צבי גוב-ארי: לא, לא חישבת נכון. היית צריכה להסתכל על זה נכון.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא חישבתי נכון? אתה רוצה עוד פעם שנחשב?

צבי גוב-ארי: אחרי שעזבת בדקתי את הדבר הזה. הטעית את כולם.

מאיר בן הרוש: אתם סוטים מהעניין. זה משהו אחר לגמרי.

צבי גוב-ארי: אוקיי. את רוצה להעלות את הנושא להצבעה?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני מציעה באופן חד משמעי, כיוון שההצעה שלי היא הצעה בדוקה, שהיא יכולה להיות ריאלית אם פונים בצורה מסודרת ולא מניפולטיבית של 15%, 20% אלא בצורה מסודרת, שיש לה היתכנות מאוד גבוהה מבחינה חוקית, לשר האוצר ולשר הפנים, לבטל את השטחים המשותפים ביבנה. זו ההצעה שלי.

צבי גוב-ארי: אני מבקש לשכפל את זה ולהפיץ את זה ליישוב כולו עכשיו. אני מעלה את זה להצבעה כאשר אני מודיע חד משמעית שאני רואה בהצעה הזאת כהצעה פופוליסטית, שאין מאחוריה שום סיכוי, וזה רק לומר לאנשים תחכו עד שיהיה שינוי, ושינוי כאן לא יהיה וגם אם נרצה להוריד פעם ארנונה, נרצה ללכת לכל הרחוב, נצטרך לשבת ולומר על אלו שירותים אנחנו מוותרים. האם להמשיך תמיכה בחינוך או לחזור על תקציבי משרד החינוך לבד?

רונית ארנפרוינד-כהן: תגיד לי, איך רשויות מקומיות מורידות, ועוד בהתפתחות עם מיסי שבח של עשרות מיליונים, מתפתחות ומורידות.

- צבי גוב-ארי:** תודה.
- עו"ד מאיר דהן:** איזה עיריות?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** איפה, אני שלחתי, לכם שלחתי? אתם יודעים מה? הנה, אני אקריא לכם.
- צבי גוב-ארי:** אני מפסיק את העניין הזה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רגע, הוא שאל שאלה. אתה רוצה שאני אגיד לו, הוא רוצה שאני אגיד איזה רשויות מקומיות -
- צבי גוב-ארי:** הורידו ארנונה.
- עו"ד מאיר דהן:** כמה ערים יש בישראל?
- צבי גוב-ארי:** לא שינו תחשיבים.
- רועי גבאי:** 256.
- עו"ד מאיר דהן:** 256. כמה הורידו ואיזה?
- רועי גבאי:** איזה 10, 12.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הנה, אני אקריא לך, חכה.
- עו"ד מאיר דהן:** מתוך 250.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה קשור מתוך כמה?
- רועי גבאי:** לא, אבל גם כמה העלו, אבל זה לא העניין. זה חורג. זה חורג מהשיחה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בבקשה. ב-2014 אבו גוש, אליכין, חוף אשקלון, מטה בנימין, נתניה, ראשון.
- צבי גוב-ארי:** כל העיריות האלו נתמכות על ידי הממשלה בתקציבי ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הפחיתו, בוא, יש כאלה שלא. הפחיתו. ב-2015 לא. ב-2016

אבו גוש, גבעתיים, הוד השרון, הן לא נתמכות. חריש, לב השרון, מגדל, מעלות תרשיחא, נתניה, רמת גן, שוהם. ב-2017 חבל איילות, כפר סבא, ראש העין, שוהם. הם לא נתמכות. וכל אלו הורידו ארנונה באישור משרד הפנים ומשרד האוצר.

צבי גוב-ארי: את לא מבקשת הורדת ארנונה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז יש אפשרות להוריד ארנונה, ויש אפשרות -

צבי גוב-ארי: את מבקשת שינוי שיטת חישוב.

רועי גבאי: לא, וגם להוריד. כי יש לך מקורות תקציבים. כרגע אין שום מקורות תקציבים.

רונית ארנפרוינד-כהן: בואו נוותר על עוד 23 מיליון, נתבכין.

עו"ד מאיר דהן: מה ירדו בארנונה לפני כן, כשהם הורידו?

רונית ארנפרוינד-כהן: בואו תעשו שאלות מהסוג הזה, בואו תעשו עבודה רצינית ומעמיקה, כמו שאני עשיתי, ואז תענו תשובות. זו ההצעה שלי.

צבי גוב-ארי: ... מעמיקה מאוד מכובדת.

עו"ד מאיר דהן: לגמרי לא מעמיקה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לגמרי. מאיר, יש לך מענה מעמיק, חוץ מסיסמאות?

עו"ד מאיר דהן: יש לי. את מביאה פה הצעה, כשאת מודדת בערים, את צריכה להגיד כמה היתה הארנונה לפני, האם יש מקורות תקציביים אחרים, ולא לנקוב סתם ב-10 ערים או מועצות אזוריות מתוך 250.

מאיר בן הרוש: אבל אין בעיה. מאיר, אפשר ... את זה כפיתרון.

עו"ד מאיר דהן: אז תעשה עבודת שטח.

רונית ארנפרוינד-כהן: עבודת שטח אתם צריכים לעשות.

מאיר בן הרוש: גם אם נקבל החלטה ... איזה צוות שיבדוק את זה, זה גם טוב.

רונית ארנפרוינד-כהן: בוא תעשה עבודת שטח.

- עו"ד מאיר דהן:** ... ארנונה אחרי בדיקה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** למה ויתרת על 23 מיליון שקל שהעירייה לא תקבל?
- עו"ד מאיר דהן:** לא ויתרנו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא? ולמה קיבלת דוח אפס של היזם? ולמה לא חישבת נכון את האחוזים? (מדברים ביחד)
- עו"ד מאיר דהן:** את זורה חול בעיני הציבור.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני זורה?
- עו"ד מאיר דהן:** פופוליזם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** 17% הוא זוכה ולא -
- עו"ד מאיר דהן:** לא היה פינוי בינוי -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה לא פופוליזם? ... בעייתית.
- צבי גוב-ארי:** רגע, אני מבקש.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** המסמך אתם הגשתם, לא אני. ...
- צבי גוב-ארי:** תפסיקו להשתולל. סליחה. דקה.
- לינה שרון:** רונית, 23 מיליון זה הוצאה חד פעמית. את מדברת על שנים. אל תשווי עניין בעניין. נגיד שאת צודקת עם ה-23 מיליון. זה משהו חד פעמי. אז כשאת מורידה, זה לאורך שנים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** וטוב שכך. וטוב שכך.
- לינה שרון:** את צריכה להביא מקור תקציבי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רשות מקומית צריכה לא להעלות ארנונה כל הזמן.
- צבי גוב-ארי:** סליחה.

- לינה שרון:** מה הקשר בין מה שאני אומרת?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ... תעשייה, איזה שירותים, אפשר לחשוב.
- צבי גוב-ארי:** את רוצה להגיד עכשיו משהו?
- עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ:** את מכירה אותי כמה שנים ואני קצת מבינה בארנונה, כמו שאת יודעת. ההצעה יפה וטובה. אבל זה לא חוקי. זה לא יעבור. גם בתי המשפט,
- אלי מזוז:** זה לא חוקי או שזה לא יעבור?
- עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ:** לא חוקי לשנות שיטת חישוב ומשרד הפנים ושר האוצר לא יאשרו את זה. ניסינו את זה פעם אחת.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא ניסינו כמו שצריך.
- עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ:** גם להוריד לגמרי את השטחים המשותפים לא יעבור. זה שינוי שיטת חישוב. זה כמו לעבור מנטו לברוטו, וכמו להחליט שלא מחייבים משהו אחר במרתפים או כן מחייבים מרתפים. זה בדיוק אותו דבר, רק בשם אחר. זה לא יעבור. וכמו שצביקה אמר, אפשר לבקש להוריד, אם את רוצה את כל הארנונה רוחבי, אבל גם אז, לפי הנחיות משרד הפנים,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הוא צריך להוריד -
- עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ:** לא, את צריכה להוריד ואת צריכה להעלות משהו אחר. את לא יכולה להוריד. זה מה שמשרד הפנים מבקש. את רוצה להוריד? איפה את רוצה להעלות? את צריכה להעלות משהו.
- משה חזות:** כמה 15%... כמה השטחים הציבוריים, בואי נגיד ככה? 15% מהשטחים המשותפים.
- עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ:** השטחים המשותפים, מה שהיא הציעה, החישוב שעשינו, יש אצלך, אני לא זוכרת בעל פה, 24 מיליון שקלים. ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה מבין? הדבר המדהים,
- עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ:** איפה את מעלה? איפה את מעלה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רגע, שנייה, שנייה.

עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ: אז גם נאמר שזה קיים אם אתה מוריד, אתה צריך להעלות במקום אחר.

מאיר בן הרוש: אם מחליטים לקצץ עכשיו 5 מיליון מתקציב העירייה, זה אפשרי?

עו"ד יפעת רוזן ברקוביץ: אני מדברת על ... אני לא מדברת על -

מאיר בן הרוש: זה אפשרי? אבל את לא יכולה היום לקצץ. (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: לפני שאני מעלה להצבעה,

רונית ארנפרוינד-כהן: אני רק רוצה להגיד משהו ליפעת.

צבי גוב-ארי: לפני שאני מעלה להצבעה, אני מבקש לומר לכם. הנתונים של חישובי ארנונה, אנחנו הכי גרועים מכולם וכו', אז בבקשה. יש לנו חישוב נטו, רק 10 ערים במדינת ישראל. חישוב ברוטו 22 ערים. כל היתר ברוטו-נטו.

מאיר בן הרוש: ברוטו-ברוטו.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא, כמה ברוטו-ברוטו?

רועי גבאי: 70%.

רונית ארנפרוינד-כהן: 70%? אז אנחנו מה-70 המאוד מפוקפקים וגם אני לא -

צבי גוב-ארי: תודה רבה. סליחה רגע. הדיון הסתיים. מי שרוצה להעיר לה בבקשה, אם לא -

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אני רק רוצה להגיד ליפעת משהו.

צבי גוב-ארי: אל תגידי ליפעת. יפעת גם כתבה... תקבלי גם בכתב, של יפעת, עם כל הפרטים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני אקבל וזה בסדר גמור. אני אשמח, כדי להתמודד עם זה. אבל אני רוצה בהמשך למה שאתה אומר. בהמשך למה שאתה אומר ומה שהיא אומרת. כשאתם באים ואומרים, הטענה היא כלכלית. אז אם הטענה היא כלכלית, למה אתם הלכתם למהלך של הפחתה? אם אתם אומרים שיש בעיה כלכלית?

צבי גוב-ארי: הוספנו אז במקום אחר, וזה לא אושר.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, צביקה. אם הטענה היא כלכלית, אתם צריכים ללכת על זה. אם הלכתם על זה, אז כנראה שהטענה היא לא כלכלית. אלא היא משהו אחר.

צבי גוב-ארי: אל תכניסי לי דברים שלא נאמרו. כאשר ביקשנו הורדה של 15% התייחסנו גם לאזורי מסחר, שבסופו של דבר שניהם לא אושרו, כי לא הורידו את ה-15%. זה הסיפור. נתנו בעצם תגובה לעניין הזה. עכשיו את מדברת על שינוי שיטת חישוב. זה לא ילך. ואם אני רוצה לוותר על הכנסה, צריך בבקשה לומר לי מהיכן מכסים את הדבר הזה. ואל תדברי איתי בבקשה על התייעלות, ואל תספרי לי מין דברים שהתרחשו לא בסדר, 'ויתרתם, לא ויתרתם'. העניין הזה הולך לחקירה מלאה עכשיו. אני לא מוכן שכל מי שמסתובב פה בשטח ידבר איתי על שיקולים כלכליים מעוותים. אף פרויקט במדינת ישראל לא בוצע עם היטל השבחה מלא. אבל אף פרויקט. השכונות הותיקות הללו אף אחת מהשכונות לא תעמוד ברעידת אדמה. אבל אף אחת מהן.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה קשור -

צבי גוב-ארי: ולכן אני מוכן לשלם, לא רק לבטל על היטל השבחה, אלא לשלם על מנת שיבצעו פינוי בינוי.

מאיר בן הרוש: מאיר, אני כתבתי על זה אולי ארבע פעמים. וכולם גיחכו. כבר אני שבע שנים כותב על הנושא של רעידות אדמה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה קשור עכשיו?

מאיר בן הרוש: שמונה פעמים אני כותב על זה. אז מה?

עו"ד מאיר דהן: פינוי בינוי,

מאיר בן הרוש: נו? אז עכשיו, גם אז דיברנו.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, כל דיון ... צביקה, אף אחד לא היה נגד פינוי בינוי. אני הראשונה של פינוי בינוי. אבל כשעושים דיון, שהדיון יהיה עם עובדות מאוד ברורות. מה שהיתה כאן, העובדות היו שדוח אפס לא הוגש על ידינו, ולא הוגש למועצה,

צבי גוב-ארי: סליחה, קיבלת דוח -

רונית ארנפרוינד-כהן: אלא רק אחרי שאני העליתי את הנושא.

צבי גוב-ארי: ג'יזס קרייסט.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** הדוח אפס שהוגש, הוגש על ידי -
- צבי גוב-ארי:** לא צריכה. הוגש על מנת להוכיח לך שנעשתה עבודה. כי לא היה צריך -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** על ידי היזמים.
- צבי גוב-ארי:** לא, לא היה צריך להגיש דוח אפס בזמן ההחלטה כאן. דוח אפס מוגש, סליחה רגע, דוח אפס מוגש בזמן התכנון. חמש שנים לפני כן. ובכל זאת כפיתי עליהם לבצע דוח אפס להיום.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תגיד לי, אתה זוכר איזה דיון היה בינינו?
- צבי גוב-ארי:** נוכחת לדעת שגם היום הפרויקט בטיפול.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** דוח אפס הוגש בדיוק כש -
- צבי גוב-ארי:** אוקיי, תודה רבה. אני מעלה את זה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** דוח אפס הוגש כשהיה 1:5.
- צבי גוב-ארי:** אני פופוליזם ... בשולחן הזה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ואתה אמרת היום זה 1:4. אז אתה עצמך אמרת שהעלות היא גבוהה.
- צבי גוב-ארי:** לא יעבוד פופוליזם מסביב לשולחן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** וחישוב יחידות הדיור הוא גבוה.
- צבי גוב-ארי:** תודה רבה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** וזה מאיים על התשתיות של יבנה.
- צבי גוב-ארי:** חברים, אני מעלה את ההצעה שלה לסדר היום. מי בעד ללכת על העניין הזה? תודה רבה. מי נגד? מה מצבך, משה? תודה.
- הצבעה:**
בעד: 4 (ה"ה: רונית ארנפרוינד-כהן, אלי מזוז, מאיר בן הרוש, רחמים דויד).

נגד: 10 (ה"ה: צבי גוב ארי, משה חזות, אהוד ויצמן, לינה שרון, רועי גבאי, פאלי כהן, יניב עמרני, חובב אשרף, שחר סימנה, מאיר דהן).

החלטה מס' 2/63/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לסדר של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן בנושא "ארנונה – השטחים המשותפים".

צבי גוב-ארי: אני מאוד מבקש שתביאו הנה הצעות שמשרתות באמת את הציבור. ולא בשביל להראות לציבור שהגשתם הצעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: נו, באמת, צביקה. אתה מכיר אותי רבע שעה. זה באמת,

צבי גוב-ארי: לצערי כל פעם מחדש.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז אני רוצה להגיד לך שאני חולקת עליך ועוד לא ברור מה נעשה עם זה.

4. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אליהו מזוז, בנושא "הכשרת כיתת לימוד נוספת בביה"ס היחידי".

צבי גוב-ארי: טוב, אוקיי. אלי.

אלי מזוז: אני גם, כחברי אני אקדים הקדמה קטנה. יש לי כאן מורכבות שהיא כל פעם עולה לשולחן. יש לי פה חברים. כולם פה חברי, כולל כולם. ולפעמים הגבול יכול להיטשטש ואני חייב להדגיש שאני מפריד הפרדה מוחלטת בין תפקידו של אדם כאיש ציבור וכאדם פרטי. ואהבתי הגדולה לכל החברים היקרים פה ברמה האישית. ואני פונה אל המועצה כמועצה ואל ראש העיר כאל ראש עיר, ולא ממקום של חברים. אלא באמת ממקום של מה דעתי ומה אני חושב והביקורת היא ביקורת נקייה. וכשיש דברים טובים אני יודע לפרגן ואני יודע להגיד, גם כשאני יושב באופוזיציה, ואני אומר.

הנדון: הצעה לסדר היום – הכשרת כיתת לימוד נוספת בבית הספר היחידי. עם התפתחות העיר חל גידול גם במספר המשפחות הדתיות והמסורתיות המעוניינות לשלוח את ילדיהם לבתי הספר הממלכתיים דתיים. לפני כשנתיים ביקשנו, בגלל גידול זה, לפתוח בית ספר ממלכתי דתי חדש בשכונה הירוקה, שייתן מענה למשפחות הגרות בשכונות אלה: הירוקה, שכונת לב יבנה ונווה אילן.

לצערי בית הספר לא נפתח לפני כשנתיים, אלא רק השנה ורק לילדי הירוקה. מה שיצר עומס על בית הספר היחידי בשנת הלימודים תשע"ז. בנוסף, הצלחתו של בית הספר היחידי משכה אליו עוד ועוד תלמידים. וכך נוצרה מציאות שנפתחו בו ארבע כיתות א' בשנת הלימודים תשע"ז. שלוש כיתות רגילות וכיתת חינוך מיוחד. חשוב לציין כי בית הספר בנוי באופן, כמו כל שאר בתי הספר הוותיקים, רובם, שהוא יכול רק שתי כיתות בשכבה. מה שהיום נבנים בתי ספר בדרך כלל עם שלוש כיתות בשכבה, בגלל שכמות הילדים בכיתה

ירדה. ואיוש ארבע כיתות א' התאפשר בגלל כיתות פנויות שהיו בבית הספר. השנה יפתח בית ספר ממלכתי דתי בשכונה הירוקה, לתושבי השכונה בלבד. בשכונות הוותיקות בתי הספר הממלכתיים דתיים הרגילים הם יחידני ואביר יעקב. רוב ההורים המוחלט מעוניין להירשם לבית הספר היחידני. לפי מה שעודכנו בישיבת מועצת העיר על ידך, ראש העיר, נרשמו כמות תלמידים לשלוש כיתות, 80 ומשהו. אך יש אפשרות לפתוח רק שתי כיתות, בגלל מקום. חוסר במקום.

צבי גוב-ארי: איפה זה?

אלי מזוז: ביחידני. לתלמידים הנותרים שאין להם מקום נאמר שהם רחוקים יותר. "רחוקים" במרכאות, למה? כי כשאני יושב בבית שיושב על פרדס צפוני, והילד יכול לחצות וללכת מיד לבית הספר, זה רחוק. כי יש הורים שהם יותר קרובים, שהם בתוך המרכז של הדרור. אז מי שגר במרחק הזה, הפך להיות רחוק. וחלקם מלב יבנה, אני אסביר -

צבי גוב-ארי: אתה טוען כנגד המרחק.

אלי מזוז: לא, לא, אני לא טוען כנגד המרחק. לא טוען כנגד. אני מציין עובדה שנאמרה לי,

צבי גוב-ארי: נקבעו מפתחות על פי ...

אלי מזוז: שמרחק הוא משתנה. כי הנה הכמות שגדלה, שקרובה לבית הספר,

צבי גוב-ארי: בגלל זה קבוצה -

אלי מזוז: אז מי ש, כן. עובדה, אני לא מתווכח עכשיו. יש הורים שהם מלב יבנה ונווה אילן. ומוצע להם ללמוד באביר יעקב. חלק גדול מההורים אינו מוכן לשלוח לאביר יעקב. הוא מעוניין דווקא ביחידני. זה העובדות. אני לא נכנס עכשיו לויכוח. קידומו ושדרוגו של בית הספר אביר יעקב, כפי שנעשה בבית ספר ביאליק, יהיה דבר מבורך. אך זה טרם מתבצע על ידי העירייה. העלאת קרנו, ודחיפתו להצלחה יתרה,

צבי גוב-ארי: תחילת הלימודים זה ראשון לספטמבר. להזכיר לך.

אלי מזוז: אוקיי.

צבי גוב-ארי: אני היום עדיין בחודש יולי. ויש לנו חודשיים של עבודה, כולל החלפת סגל, ואני לא רוצה לפרט. אתה יודע שהמנהל כבר לא שם.

אלי מזוז: בהצלחה רבה. בהצלחה, ואני אמשיך ואתה תראה שאני גם כותב את זה. העלאת קרנו ודחיפתו להצלחה יתרה הינה דבר חשוב ביותר. אשמח לראות את אולם הספורט של בית הספר מוחזר אליו, משופץ ומשודרג. ובנוסף שישקיעו בבית הספר מעל 2 מיליון שקל, כמו שהושקעו בביאליק. המציאות היום היא שהורים שילדיהם שלא שובצו לבית הספר היחידני לא מוכנים להירשם לבית הספר אביר יעקב, אלא ליחידני בלבד. מה גם שאביר יעקב רחוק יותר מבית הספר היחידני. זאת אומרת אנחנו באים להורים שחלקם מלב יבנה שקרוב להם יחידני, או מנווה אילן, בגלל, אני לא מאשים, בגלל צורת חישוב הזו, ואז הורה מנווה אילן צריך לשלוח לאביר יעקב, והורה מלב יבנה צריך לשלוח לאביר יעקב, כשיש לו 2 מטר בית ספר בשכונה הירוקה.

מה גם שלחלקם אביר יעקב רחוק יותר בית הספר היחידני. וכך, בגלל הזנחה של שנים, אני לא מתכוון לבית הספר אביר יעקב, אני אסביר למה אני מתכוון, ותכנון לקוי והתעלמות מצרכי החינוך הדתי, למרות שהזהרתי, אמרתי, ביקשתי, ויהיו עדי כולם בקואליציה ובאופוזיציה. כל פעם שהיה נושא חינוך, חוץ מפעם אחת, שנמנעתי, הצבעתי בעד השקעה בבתי הספר, שראש העיר משקיע המון ואודה על ההשקעה בחינוך ביבנה. אברך ואשמח אם סוף סוף תתייחסו ברצינות למערך החינוך הדתי, ביסודי ובעל יסודי. ויקשיבו למי שמבין בתחום. אברך אם תהיה השקעה שווה בין בתי הספר בעיר, וכמובן השקעה מתקנת לבתי הספר שהוזנחו, בדגש על אביר יעקב, אבל גם יחידני וגם נועם, כי אם אנחנו מסתכלים ומשווים 800,000 שקל בן גוריון, יחידני לא ידוע מה הסכום, לא ראיתי שאישרנו פה סכומי עתק. קיבלו עוד ... מחשבים. זה בית ספר לתקשורת. ביאליק – 2.4 מיליון שקל, בית ספר מדהים. אני בעד. יישר כוח, כל הכבוד. גם ראוי ונכון היה במקביל לעשות את זה באביר יעקב ולא לחכות לעכשיו. שזה מה שקורה לנו עכשיו בחוץ. היה צריך לעשות מזמן והיה צריך לעשות כמו שאתה יודע לעשות ואתה יודע לעבוד. וכל הפרגון לך על העבודה הגדולה. בית הספר מעין אישרנו בזמנו תב"ר חצי מיליון שקל, נועם הושקעו מה שידוע לי 70 מיליון שקל. כמובן הושקעו בעוד דברים אחרים בתוך בית הספר. ספריות, בתי הספר הממלכתיים קיבלו ספריות חדשות. פניתי ואמרתי 'כבוד ראש העיר, מה עם ספריות בבתי הספר הדתיים?!' נאמר לי -

צבי גוב-ארי: אתה תמשיך לדפוק על השולחן,

אלי מזוז: סליחה, אתה צודק.

צבי גוב-ארי: בתי הספר הדתיים לא היו מוכנים להשתתף בחלקם. בתי ספר אחרים שותפו 50% הכנסות מההורים. זה הסיפור.

אלי מזוז: אוקיי.

צבי גוב-ארי: אז צריך בבקשה לראות את העניין הזה ...

אלי מזוז: אז אני אגיד מה אתה ענית לי. אתה ענית לי 'אלי, אנחנו עוברים בית ספר, בית ספר'. המתנתי, שתקתי. ואז כשפניתי שוב, נאמר לי 'זה תורם'.

התורם החליט לאיזה בתי ספר לתרום. אז די. אני מודע לרצון להעלות את קרנו של בית הספר אביר יעקב ומברך על זה. ואני יודע שעשיתם מאמצים ואני מברך, וכל מאמץ שאתה עושה הוא מבורך. אני מקווה שאכן בית הספר יעבור שינוי והתפתחות חיובית בכל הפרמטרים. אך היות ותהליך זה טרם החל להתבצע, הזהרתי בישיבה האחרונה בפני כולם, מפני מה שעלול לקרות ואני אסביר. לא היה נכון להוציא את השיבוצים. אולי לפחות ליחידני היה ראוי להמתין. אתה עושה שינוי שהוא מבורך, אתה הולך לדחוף אותו קדימה כמו שאתה דחפת את יחידני, וזה מעולה. אבל ההורים האלה מקבלים בדואר מכתב 'אביר יעקב', ואז זה מה שקורה. הורים ששלחו את הילדים שלהם שנים ליחידני, פתאום בסדר, בגלל הצלחה. יש מנהלת תותחית, מעולה. כולנו מצדיעים לה, וגם הם. פתאום עכשיו יש שם עומס, והורים לא מבינים מה קרה ששנים הילדים ששלחו ליחידני, פתאום אחים שלהם לא יכולים להגיע לשם.

אם כל ההשקעה שאתה רוצה להשקיע היום באביר יעקב היתה מתבצעת לפני, לא היינו מגיעים למצב הזה. אם בית הספר הדתי היה נפתח אזורי, בשכונה הירוקה, במקום שהוא ממוקם ללב יבנה, לנווה אילן, היה יורד עומס מיחידני.

- צבי גוב-ארי:** אני שמח מאוד שאתה מבקר את השיקולים שלי,
- אלי מזוז:** אני ממשיך ואני אסיים.
- צבי גוב-ארי:** אבל יחד עם זאת, אני רוצה להיכנס לדברך ולומר כמה דברים.
- אלי מזוז:** בבקשה.
- צבי גוב-ארי:** אני לא רוצה לדבר על רמת הדין שלך.
- אלי מזוז:** אוקיי.
- צבי גוב-ארי:** אבל אני רוצה לשים את הדברים על השולחן. בזמנו אתה וחבריי הציגו לי נתונים שבשכונה הירוקה יש לנו מעל 70 תלמידים לכיתות א'.
- אלי מזוז:** כולל לב יבנה, אני אדייק,
- צבי גוב-ארי:** סליחה, סליחה, דקה.
- אלי מזוז:** לא, ... מה אני אמרתי. אז אני אגיד מה נאמר.
- צבי גוב-ארי:** לא, אתה תן לי לסיים.
- אלי מזוז:** כולל לב יבנה ונווה אילן.

צבי גוב-ארי: סליחה, סליחה. הסתבר לי שיש לי בסך הכל שם פחות מכיתה. אחד. אתה היום מציג את בית הספר הממלכתי דתי בשכונה הירוקה כדבר שאפשר להזרים לו אנשים נוספים. הוא היום מתארח בבית ספר קיים. הוא התארח שנה. בעוד שנה הוא יהיה יותר רחוק מהמקום שבו הוא נתון. הוא יהיה יותר באזור הדרומי, כי הוא היום אורח. לכן מבחינת מרחק הכל שונה. הדבר הבא שאני רוצה לדבר על רמת דיוק זה איך מבשלים דייסות בשטח. אני הודעת לך כן לפני כחודש ימים שאני הולך להמיר שימוש של גן ילדים מגן ילדים ממלכתי לגן ילדים ממלכתי דתי, כי קיבלתי רשימה. פתאום הסתבר ש-90% של הרשימה הנ"ל ביטלו את הרצון להיות בגן ממלכתי דתי. תשאל למה? כי הגננת מתחלפת. אז אם יש פה עניין של גננת, אז מה, הממלכתי דתי או ממלכתי רגיל תלוי בעניין הגננת? הביקוש נוגע לגננת? זה השיקול? אז דקה. כל פעם מחדש אתם מנפחים בלון כזה, ובסופו של דבר כשאתה נכנס פנימה, הכל מתכווץ.

ובכן כך. אני רוצה לומר לך שלפני ארבע שנים בית ספר יחידני היה בית ספר שאנשים לא רצו בו. ובכן כך. אי אפשר היה להתחיל בשום תהליך שינוי של אביר יעקב מבלי לקבל סופית בצורה מסודרת מי הולך לנהל אותו. אנחנו לא לוקחים בני אדם אחרי 35 שנים וזורקים אותם החוצה. יש תהליך שהיה צריך לעשות. התהליך נעשה. כאשר אביר יעקב ייפתח,

אלי מזוז: יש לי שאלה, כשאתה עונה. שאלה תוך כדי שאתה עונה.

צבי גוב-ארי: אביר יעקב ייפתח. אביר יעקב ייפתח עם הנהלה חדשה, ועם בית ספר שיש בו את כל האמצעים שצריך על מנת שבית הספר יעבוד. ואם אתה מסתכל על בית ספר על שם אלברט איינשטיין, אתה מסתכל עליו היום, אתה ודאי לא תאמין שהולכים לפתוח את זה בספטמבר. הוא נראה בסך הכל בניין ב...

רונית ארנפריינד-כהן: סליחה, עכשיו יש שיפוצים באביר יעקב?

אלי מזוז: צביקה, אין לי ספק,

צבי גוב-ארי: אני גם רוצה לתכנן את זה עם מישהו שהולך לנהל אותו.

אלי מזוז: צביקה, אין ספק שאתה יודע לעשות עבודה ואתה משקיע ואני סומך עליך שאתה תעשה את זה.

צבי גוב-ארי: אוקיי.

אלי מזוז: אני לא בא לחלוק על דבריך. אתה נגעת בנקודה אחת שאני אתייחס אליה, אתה העלית נקודה,

צבי גוב-ארי: דרך אגב. אמצעים יש, תקשוב יש גם באביר יעקב. פשוט לא

מנהלים את זה. יש כמה דברים שאפשר, התקנו שם. הכל מעודכן. מחליפים את מי שצריך להחליף. הסיפור הזה יעבוד. המנהל הקודם היה מנהל נהדר, איש חם. טיפל באנשים. הוא הולך הביתה. מישהו אחר הולך להיות. בסדר. (מדברים ביחד)

אלי מזוז: אני לא סיימתי. אני מבקש להמשיך. ברשותכם, אני אבקש להמשיך. צביקה, לגבי הנושא של הגן. אני ברשותך, למרות שהתייחסת לנושא של הגן, אני לא אתייחס. אני אשמח להחליף איתך כמה מילים בפרטי על זה. זה לא שייך עכשיו, זה לא הנושא. למרות שיש לי מה להגיד גם בעניין הזה. אני יודע שאתה יודע לעשות שינויים. ואני בטוח שתעשה שינוי ראוי בבית הספר אביר יעקב. מה שאני מתכוון להגיד ומה שאתה אמרת, אני חושב שהיעד כאן לדחוף, כמו שאתה עשית בביאליק,

צבי גוב-ארי: לא צריך להגיד לי לעשות דברים שמתוכננים. לא צריך להגיד לי לעשות. אני יודע לעשות.

אלי מזוז: לא, לא, אתה לא יורד לסוף דעתי. אתה לא יורד לסוף דעתי. לא התכוונתי שאתה לא יודע ולא התכוונתי להגיד שלא תעשה. התכוונתי להגיד שזה too late. שעכשיו -

צבי גוב-ארי: למה?

אלי מזוז: כי אני אגיד לך למה. כי עכשיו נוצרה מציאות, אתה משקיע שנים בבתי ספר ומפתח אותם וזה נראה נהדר. ואנחנו כולנו בעד. אבל היתה לך הזדמנות להשקיע באביר יעקב מזמן. המנהל הוא לא פונקציה. אמרת, היה יהודי חם. היה אפשר להשקיע בבית הספר. תיכנס לבית הספר, גדר מפה, אולי תסביר, זה לא קשור. אבל גדר עכשיו מהצד השני. המבנה אין בו הנגשה. הוא לא מושקע. לא צריך להיות גאון הדור כדי להיכנס לבתי ספר דתיים ולהסתכל, ולהיכנס לבתי ספר חילוניים ולהסתכל. לא צריך להיות גאון,

צבי גוב-ארי: תפסיק לעשות לי הצגות כאן.

אלי מזוז: אני, סליחה, כואב לעשות את זה,

צבי גוב-ארי: אל תעשה לי הצגות.

אלי מזוז: כואב לי לעשות את זה, אבל זה דברים שגם אמרתי לפני כן

...

צבי גוב-ארי: זו הצגה. כי אתה יודע שיש בעיה באזור אביר יעקב היום, כי מפתחים שם את מערכת הכבישים. בסוף החופשה -

אלי מזוז: זה אני לא יודע, זה חדש לי שאתה אומר, שזה בעיה קשורה,

זה לא קשור, זה לא קשור. זה לא קשור, מערכת הכבישים שם, באמת.

צבי גוב-ארי:

טוב, מה ההצעה?

אלי מזוז:

מערכת הכבישים עכשיו?

צבי גוב-ארי:

מהי ההצעה שלך לסדר היום?

אלי מזוז:

אני ממשיך. וזה טרם החל להתבצע. בישיבה האחרונה הזהרתני ממה שעלול לקרות, וכן, שוב צדקתי. כפי שצדקתי -

צבי גוב-ארי:

מהי ההצעה שלך לסדר היום?

אלי מזוז:

אני אסיים לקרוא.

צבי גוב-ארי:

על מה אתה רוצה להצביע?

אלי מזוז:

אתה ביקשת לדבר, הפסקתי. נתתי לך את כל הזמן לדבר באמצע שאני מדבר. תן לי לסיים. אני חושב שהיה ניתן לשחרר עומס מיחידני אם בית הספר בשכונה הירוקה היה נפתח ונשאר במקום שאמור היה להיות שלו מלכתחילה, והיה בית ספר אזורי. הזהרתני שהורים לא יסכימו ללכת לאביר יעקב. התרעתי שחלקם יירשמו לבתי ספר ממלכתיים. ודיברנו על זה פה ישיבה קודמת. לשמחתי, רובם נאבקים להגיע לבית הספר היחידני הדתי.

לאור התפתחות העיר, פינוי בינוי בשכונת הוותיקות המקיפות את יחידני ואביר יעקב, והלחץ הקיים היום, מומלץ להיכנס כבר לתיקון ובניית כיתות נוספות ביחידני, שכן, אני מסביר, לא המצאה שלי, כל בתי הספר היום בנויים שלוש כיתות. ואם בונים מגדלים לדעתי תשקול את זה, אני ממליץ. תעשה מה שאתה חושב. לפתח את אביר יעקב כמו שאתה רוצה. ולכן לחשוב עתידית גם על בית ספר חדש באזור המשטרה, איפה שהיה פעם עציון, שכן כל האזור הולך לגדול למגדלים.

לגבי החינוך העל יסודי, מומלץ לשבת עם המבנים עניין ואני ביניהם להביא רשת שתנהל את מערך בתי הספר, את האולפנא, ישיבה תיכונית ותיכון דתי רגיל. ילדים רבים יוצאים ללמוד מחוץ לעיר או הולכים לחינוך הממלכתי, ואין להם מענה במסגרת החינוך הדתי ביבנה. ולחלקם יש והוא טוב.

צבי גוב-ארי:

מבשר לך שהאיוש של האולפנא שפתחנו כמעט מלא, כמעט וגם האיוש של המגמה הישיבתית. כדאי לבדוק את הנתונים לפני שמדברים פה. יש ביקוש מאוד גבוה. זה שאנשים רוצים לשלם בחוץ וכו', זכותם. כל מה שצריך בבית הספר הממלכתי הדתי נמצא. התיכון אני מדבר. כל מה שצריך. זה אחד מבתי הספר היחידים שמגיעים לסדר גודל של 95% להצלחת בגרות. עושים מחקרים במכון ובמקומות אחרים. ילדים מצטיינים. אלא מה? יש איזושהי אווירה של רשת. אווירת הרשת אומרת כל עוד

שהתלמיד דתי, אני מקבל הכנסות ממשרד החינוך. ביום שהתלמיד ילך למערכת עירונית, אין הכנסות לרשת. כלכלי טהור. ואתם צריכים להילחם נגד זה ולא הפוך.

אלי מזוז: אני שמח ומברך על השינוי שנעשה באולפנא ועל ההתקדמות של הדברים ויישר כוח. אני הזכרתי את זה בדרך אגב.

צבי גוב-ארי: תודה.

אלי מזוז: לאור זאת מוצע למועצת העיר שתקבל החלטה להכשיר כיתת לימוד נוספת בבית הספר היחידני.

צבי גוב-ארי: אתה בדקת היתכנות?

אלי מזוז: שנייה, אני אסביר לך למה אני מתכוון. לעולים לכיתה א'. אם במבנה יביל או בתוך בית הספר. אתה תרצה דוגמאות, אני אתן לך, בפנים. במקלט או כל חלל אחר המאפשר זאת. אני כבר אתן דוגמאות. וכך לאפשר לכל מי שמעוניין, תסתכל על ההורים האלה, תסתכל להם בעיניים. יש כאן הורים שזה כיתה א' ראשונה שלהם. יש כאן הורים שהאחים הגדולים של הילדים למדו פה ביחידני. אתה יודע מה? באמת, אני חושב שאתה מבין אותי. אני חושב שאתה מבין. אני לא חושב שאתה טכני ואטום אני מכיר אתך ואני מכיר את הלב שלך. גם כראש עיר בתפקיד. אני יודע כמה אכפת לך מחינוך וכמה אכפת לך מהילדים. וההורים האלה בחוץ מודאגים. ההורים האלה בחוץ קיבלו פתק טכני. לא נעשתה איתם שיחה ולא נעשה איתם הסבר ולא נעשה איתם דברים שלנו רמזת ואמרת בצורה כזו או בצורה אחרת.

ויש כאן הורים שלא מוכנים לוותר. ויש כאן הורים שהולכים, לא בגלל שרוצים מלחמה עם מישהו, עם אף אחד. הם לא אנשי מלחמה. הם אנשים שדואגים לחינוך של הילדים שלהם, זה הכל. וכאן יש לנו בעיה. אני ממשיך.

צבי גוב-ארי: כל הורה מההורים שלא רוצים לוותר ואשר יפנה אלי, יתקבל ואשוחח איתו ברמה האישית. ואשכנע אותו שהחלטה היא נכונה.

אלי מזוז: אני אמשיך.

צבי גוב-ארי: ואשכנע אותו, כי אנשים -

אלי מזוז: ואתן לך דוגמאות. אתה, מקומך כראש עיר, אני סומך על דברים שאתה תעשה. אני ממשיך. בדרך כלל אפשר לכל מי שמעוניין וביקש שיבוץ ליחידני ללמוד בו ולהירשם אליו. גם לאלו שכבר ביצעו העברה לבתי ספר ממלכתיים. בנוסף, אבקש לאפשר למי שלא קיבל שיבוץ לבית הספר הדתי בו היה מעוניין, זה שני דברים, דבר שני, להירשם גם לבית ספר הממלכתי החדש בשכונה הירוקה, באם ירצה בכך, היות ויש בו מקום.

עכשיו לשאלתך, אני אענה. שאלת אותי אם אני חושב שיש מקום בבית הספר. היות ואני מכיר את המבנה והיות ואני מכיר את המבנה טוב, למדתי בו, אני הייתי מורה בתקופה מהחיים שלי עד לא מזמן. הייתי בהשתלמויות ואני מכיר את הזה, יש כמה מבנים ביבנה שנראים אותו דבר בדיוק. נועם, יחידני, מעיין. בבית הספר היחידני,

צבי גוב-ארי: הגדלנו שם כיתות.

אלי מזוז: הגדלתם כיתות.

צבי גוב-ארי: בשביל לאכלס את התלמידים. ניצלנו את כל האופציות. אלא אם אנחנו אומרים, סוגרים את המרחבים הציבוריים לתלמידים.

אלי מזוז: אז אני אסביר מה אני מתכוון. יש כיתה, יש ספרייה למעלה, שזה חדר גדול, שאפשר להכשיר אותו לכיתת לימוד ולקבל תלמידים, כשאתה עולה למעלה, לקומה למעלה, צד ימין.

צבי גוב-ארי: אני יודע. יש שם 10 מ"ר ספרייה. זה כל מה שיש שם. לסגור ספריית בית הספר?

אלי מזוז: לא, אני אתן לך את התשובה. בבתי הספר מעיין ובית הספר נועם, שהם בנויים אותו דבר, את הספריות הורידו לחלל למטה, שביחידני הוא פתוח לחלוטין ופרוץ, שזה נפלא. אבל סידרו איזושהי פינה יפה לספרייה. יש מקלטים שאפשר להכשיר אותם שלומדים במקלטים היום בבית הספר היחידני. גם עושים שיעור כזה, שיעור אחר. שנייה, שנייה. תדבר. אני מאמין שאתה גם תדבר עם ההורים ותשמע שהם מוכנים. במקרה הכי גרוע ובמידה ולא, למרות שאני אומר לך שבספרייה זה פיתרון ואפשר לעשות את הספרייה למטה. כי אני מכיר את בית הספר, אפשר להביא מבנה יביל.

צבי גוב-ארי: השיקול של ניהול מערכת החינוך ביבנה הוא לא שיקול של מועצת העיר. הוא שיקול של האחראים על הנושא בעיר, כולל משרד החינוך. נקודה. אני הייתי חסיד אולי לסגור מסגרת בשביל לפתוח מסגרת אחרת,

אלי מזוז: לא הבנתי, סליחה. את המשפט האחרון לא הבנתי.

צבי גוב-ארי: הייתי חסיד לסגור מסגרת מסוימת, לפתוח אחרת. משרד החינוך קבע שהמסגרות ימשיכו להתקיים, מתוך ראייה עתידית. ועל כן עשינו את מה שעשינו על מנת לפגוש את הביקוש בחודש ספטמבר, כאשר בית הספר עומד ברמה אחרת, עם סגל אחר וכל מה שצריך. להורים אני אסביר אישית ברמה חד משמעית אישית, במפגשים. יש לי לדעתי בשבוע הבא לפחות ארבע משפחות שצריכות להגיע אלי. אם יש עוד ארבע או חמש משפחות, גם זה יהיה.

- אלי מזוז:** יש לך פה 15.
- צבי גוב-ארי:** אני יכול להביא 500 איש שיעמדו בחוץ.
- אלי מזוז:** לא, יש 15 משפחות שלילדים -
- צבי גוב-ארי:** כל מי שירצה ושומע, יגיש בקשה. נקבל אותו במהלך שבוע הבא. אנשים יצאו כאשר ידעו היטב מה הולך להתרחש, ויבינו שהסיפור הוא לא רק שם אביר יעקב. מבחינתי גם ביאליק היה שם שאף אחד לא רצה להגיע. וגם יחידני היה שם שמעט מאוד הגיעו לשם. אבל אחד הדברים שאני רוצה ממך לקבל, אני מכיר רצף של חינוך דתי. לא יכול להיות שילד, אחרי גן דתי, ילך למקום חילוני ולא יכול להיות ילד בוגר בית ספר ממלכתי דתי, לדוגמה בעניין הזה, יחידני עצמו. אם תסתכל על בוגרי כיתות ו' ביחידני, כמה בוגרי כיתות ו' ביחידני הגיעו לגינזבורג, האורן או האלון?
- אלי מזוז:** צביקה, זה בדיוק, בדיוק, אתה קולע בדיוק למה שאני אמרתי. מישהו כאן, לא מכוונה רעה, הכל כוונות טובות וטהורות. מישהו פה לא מבין במערך חינוך דתי. ולכן ילדים עוברים מבית ספר, שנייה, בית ספר האורן,
- צבי גוב-ארי:** מישהו בציבור הדתי -
- אלי מזוז:** צביקה, אני אסביר.
- צבי גוב-ארי:** יודע לטפח סטיגמות -
- אלי מזוז:** לא, לא, לא. שום סטיגמות. האורן והאלון הם בתי ספר מצוינים.
- צבי גוב-ארי:** אם היה לי ילד עם חינוך דתי והייתי מאמין, הייתי שולח אותו גם לתל אביב בשביל להמשיך לשמר את העניין של החינוך הדתי.
- אלי מזוז:** אתן לך דוגמה. אני אראה לך דוגמה של ילדים שעוברים מחינוך דתי,
- צבי גוב-ארי:** אבל אם זה הופך לאופציות, ואני מסיים והולך למקום אחר, אל תדברו איתי,
- אלי מזוז:** אני אלך על הדוגמה שלך. אתה אמרת שילדים רוצים את הגננת.
- צבי גוב-ארי:** נכון.

אלי מזוז: ולכן הם הלכו מגן חילוני רעות, לגן דתי. איך קוראים לגן? גן תלתן. כל הילדים בגן רעות, שהוא גן חילוני, הולכים לגן דתי, תלתן,

צבי גוב-ארי: כי זה הגננת.

אלי מזוז: בגלל זה שזה הגננת, יפה. עכשיו, יש להם בעיה עם דת? לא, אין להם בעיה עם דת. כי את הדת הם אוהבים. כשילד יסיים כיתה ו',

צבי גוב-ארי: אתה סותר את עצמך.

אלי מזוז: אנחנו לא סותרים אחד את השני.

צבי גוב-ארי: אתה אומר מה שחשוב זה הניהול, ולא ...

אלי מזוז: בסדר, זה דיון אחר. אוקיי, זה דיון אחר. אני חושב,

צבי גוב-ארי: ההחלטה מבחינתי זו, אחרי שהצגת את הנושא, אני אפגוש את ההורים והתכוונתי לפגוש את ההורים. בית ספר אביר יעקב יפותח ברמה אחרת מאשר ידועה ביישוב. הפיתוח יעשה בתיאום עם המנהל הנכנס. יש לנו מספיק זמן. אנחנו יודעים לבצע דברים מהר מאוד. מהר מאוד. וזה מה שיהיה. אין לי שום ספק שעם מתחמים נכונים, מערכות נכונות, פתאום יסתבר שיש לנו אביר יעקב אחר. אני מדבר עם ההורים אחד אחד. ההצעה שלך לא מקובלת עלי.

אלי מזוז: טוב. אני מעלה אותה. אני גם אגיד שאני מברך,

צבי גוב-ארי: קראתי,

אלי מזוז: את מה שאתה עושה. אני מברך את מה שאתה עושה. אני לא מתנגד למה שאתה עושה. אני חושב שזה נכון לקדם את אביר יעקב. אני חושב שלהורים האלה נכון בשנה הזאת, איפה שהם רוצים. ואני אגיד עוד דבר. ושזו שאלה. אתה תענה איך אתה רוצה ומתי שאתה רוצה. אבל היום בתי הספר כולם, צביקה, נבנים, ותתקן אותי אם אני טועה,

צבי גוב-ארי: בבקשה?

אלי מזוז: כל בתי הספר החדשים נבנים היום עם שלוש כיתות א'. נכון? שלוש כיתות בשכבה. תקן אותי אם אני טועה. החדשים.

צבי גוב-ארי: כל בית ספר חדש, מתוך ראייה עתידית של גידול היישוב,

ייבנה עם שלוש כיתות. מדוע המצב בבית ספר יחידני כזה? מפני שיש אחת השכבות יש יותר משלוש כיתות. ולכן חסר לכיתות א'.

אלי מזוז: כן, לא, בית הספר בנוי לשתיים, לכיתה כמו כל בתי הספר של פעם. שתי כיתות בשכבה.

צבי גוב-ארי: אנחנו בונים שלוש כיתות בכל מקרה.

אלי מזוז: נכון. אתה בונה עכשיו שלוש כיתות. בגלל זה אני שואל, ופה אני מגלגל את השאלה שלי. אתה הולך לפתח ולעשות פינוי בינוי באלון. ובשונים כלנית, ובכרמל. אני חושב שנכון לחשוב שכל בתי הספר של שתי כיתות, צריכים עתידית, לא אמרתי עכשיו מיד, אבל צריכים עתידית להיות כשלוש כיתות בשכבה,

צבי גוב-ארי: בונים ככה את בתי הספר.

אלי מזוז: אבל בשכונות העתידיות אתה בונה בתי ספר חדשים? לא. אז אתה צריך להגדיל את בתי הספר הקטנים.

דוד שטרית: אם יהיה צורך יהיה פינוי בינוי. וזה ייפתר –

???: ... לבנות כיתות שאתה לא צריך אותן.

אלי מזוז: אוקיי. אז אני, זה מה שאני רואה שהולך לקרות.

צבי גוב-ארי: ביום שפינוי בינוי יתבצע, אנחנו רואים את הדבר הזה מהיום עד אפילו לסדר גודל של חמש שנים. זה הריסת מבנים, בנייה, שיווק. המשפחות הקיימות גרות. אבל הסיפור הזה הולך לשלש את עצמו. לא נדע כל עוד שאין לנו נתונים. לא הייתי רוצה, תאר לך עכשיו שהייתי רץ מיד על פי הביקושים ש"התעוררו" במרכאות, ומתחיל לבנות מיד בית ספר דתי מלא. הייתי עומד היום בית ספר דתי מלא, עם 18 כיתות, כאשר בכל בית הספר מאוכלסות שתיים עד שלוש כיתות. אתה חושב שמישהו במשרד החינוך היה מסוגל לספוג את זה? אנחנו מתכננים. לא עובדים ככה. בתכנון.

אלי מזוז: אני חייב לציין שני נתונים שהועלו. אחד זה יש טענה, צביקה, שילדים מהשכונה הירוקה כן התקבלו לבית הספר. אני לא בדקתי את הנתונים. הנתונים הם אצלך.

צבי גוב-ארי: איזה בית ספר?

אלי מזוז: אני אסביר בדיוק למה אני מתכוון.

האם זה שנה ראשונה או שנייה או שלישית?

צבי גוב-ארי:

אלי מזוז: אז אתה תבדוק את הנתונים. אני אגיד לך מה אמרו לי. אמרו לי שישנם ילדים שעולים לכיתה א' מהשכונה הירוקה, שלומדים בבית הספר היחידני, ואין להם אחים בבית הספר. זה אחד. זה אתה תבדוק, לא אני. כי אני אין לי את הגישה לנתונים האלה. זה מה שאמרו לי. אמרו לי, זאת עובדה, ילדים מהשכונה הירוקה שיש להם אחים כן יכולים ללמוד ביחידני, אבל ילדים שגרים קרוב יותר לא יכולים ללמוד ביחידני, וגם לא יכולים ללכת לשכונה הירוקה. אז יש כאן מציאות שילדים מהשכונה הירוקה יכולים להירשם,

צבי גוב-ארי: 'אמרו לי' זה בסדר. אני מבטיח לך שתהיה בדיקה שמית. בסדר? חד משמעית. אז יהיו שני ילדים, נקבל שני משפחות במקום שם. ילדים אחרים.

אלי מזוז: ואחת האימהות סיפרה לי שהגיעו, שיש הורים שקיבלו שיבוץ ליחידני, ואז הודיעו להם שזו טעות.

צבי גוב-ארי: כן. ואני אסביר למה. כי הילד שלומד בבית הספר יחידני, לא בדיוק לומד בבית הספר היחידני, לומר בבית ספר אחר. יש שבעה כאלה.

אלי מזוז: לא הבנתי, סליחה.

צבי גוב-ארי: דיווח ילד לומד בבית ספר יחידני. דיווח מחשב. והסתבר שהוא לא לומד בבית ספר יחידני.

אלי מזוז: אח כביכול?

צבי גוב-ארי: כן. לא לומד ביחידני. לומד במקום אחר. לכן קיבלו ביטול עכשיו. לפני יומיים. תשאל איך זה קורה? אתה עובד עם מערכת האוטומציה. ויש לפעמים טעויות. חמור מאוד. אבל ברגע שהתגלה קרו להורים ואמרו. עם כל הכבוד. שני דברים אלה איתם. אחד, שנאמר להורים שהם לא לומדים אחרי שאישרו להם. זה בסדר. זה נכון לעשות. מפני שביום שהדיווח הוא בית ספר שהאח לומד בבית ספר יחידני, פעלו בהתאם. ביום שנתגלה שיש כאן, אני לא יודע אם זו טעות מכוונת או לא מכוונת. האם הדיווח הוא, לא רוצה להיכנס, תיקנו. אתה הרגע טוען שיש מהשכונה הירוקה ילדים בכיתות א' שנרשמו ליחידני, זה לא יהיה. זה לא יהיה. אלא אם יש אח בכיתה ג' או ד', ואז נצטרך לומר להורים הללו, 'תפצלו את הילדים'. זה מה שיקרה.

רונת ארנפרוינד-כהן: מה לומר להורים?

מאיר בן הרוש: זה עונש.

צבי גוב-ארי: לפצל את הילדים.

רונית ארנפרוינד-כהן: זאת אומרת ילד בכיתה ג' יישאר ביחידני, ובא' הוא ילך לאן?

צבי גוב-ארי: ילמד בבית הספר של השכונה. מה לעשות?

אלי מזוז: אוקיי. צביקה, אז אני חוזר להצעה שלי. אני מאוד אשמח בשני דברים. אני מאוד אשמח שכדי ליצור פריסה נכונה של תלמידים, יהיה למי שרוצה את האפשרות להירשם שנה הבאה גם בשכונה הירוקה. זו בחירה שלו. ואני מאוד אשמח אם יהיה אפשר להכשיר כיתת לימוד נוספת בתוך בית הספר. במידה ולא, אני אשמח שיהיה מבנה יביל להורים היקרים, שיהיה להם מענה לבית הספר היחידני. זו ההצעה שלי.

צבי גוב-ארי: אני רוצה לסכם לפחות את עמדתי.

אלי מזוז: אמרתי שני דברים. אחד, שבשכונה הירוקה יהיה אפשר להורים שאין להם מענה להירשם לבית הספר בשכונה הירוקה, למי שלא הבין. ושתיים, להוסיף כיתת לימוד.

מאיר בן הרוש: לא, לב יבנה ונווה אילן.

אלי מזוז: אני לא מדבר על זה עכשיו. אני מדבר על השנה הבאה, למי שאין מענה, בחינוך הדתי. אני לא העליתי הצעה כזאת פה. דיברתי על השנה. שהשנה, אני מסביר, אם מישהו לא הבין אותי נכון. חשבו שהתכוונתי, אני מסביר, חשבו חברים שהתכוונתי לפתוח רישום לבית הספר בשכונה הירוקה ושכונות מסוימות. זה לא מה שאמרתי. אני אסביר מה אמרתי. התכוונתי לשנה הבאה למי שלא קיבל מענה בבית הספר הדתי אליו הוא רצה להירשם, לא משנה איזה, מפאת חוסר מקום, בשנה הזו תהיה לו אפשרות להירשם לבית הספר בשכונה הירוקה, היות והשנה יהיה שם מקום. לא התכוונתי לשנים הבאות או משהו גורף. לא דיברתי על זה. כרגע יש -

צבי גוב-ארי: ומה יהיה בעוד שנה, כאשר בית הספר יזוז למקום אחר?

אלי מזוז: אז אני חושב ש,

צבי גוב-ארי: אז מה? אז יהיה רחוק מהבית?

אלי מזוז: אז קודם כל, בגלל זה ההורים האלה לפחות יוכלו להגיד להם את זה.

צבי גוב-ארי: אני אראיין קודם את ההורים.

אלי מזוז: יוכלו לומר להם את זה. ולהסביר להם את זה.

צבי גוב-ארי: ברמה העקרונית, אנחנו נטפל טיפול פרטני בכל אחד מהילדים, עם ההורים. אני לא מוכן, ברמה העקרונית לומר, לא מוכן במועצת העיר יועלה נושא שיבוץ ילדים ולפתוח פה כיתה, שם כיתה. לא ככה מנהלים מערך חינוך, עם כל הכבוד לכם. לא מכיר את זה בשום עיר. הרשיתי את זה פה מתוך רצון בעצם ללמוד לדעת. יש משרד פתוח שאפשר תמיד לבוא ולייעץ. תקבל גם תשובות. אני לא מוכן שמועצת העיר בשום פנים ואופן תחליט על שיבוץ ילדים, איפה ואיזה בית ספר. לא הגענו לזה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני בעניין הזה, א' אני תומכת באלי, ברמה העקרונית. הוא העלה כאן סוגיה עקרונית וזה בדיוק המקום לדון בו. כי התושבים לא קיבלו עד היום על הסוגיה העקרונית הזאת מענה ראוי. וזה המקום לדון בו. מה לא בסדר?

צבי גוב-ארי: אם המענה הראוי שכל תושב יבחר כל מקום שהוא רוצה במערכת החינוך, ובכן זה לא מענה ראוי. משרד החינוך לא בנוי כך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אף אחד לא דיבר על זה. אלי מדבר על משהו עקרוני. הוא חוזר על זה. וזה בעניין הזה. זה בדיוק השולחן לדון בו.

צבי גוב-ארי: תודה רבה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אם תושבים לאורך זמן לא קיבלו מענה.

אלי מזוז: צביקה, ולגבי מה שאתה אמרת -

צבי גוב-ארי: אני לא מקבל את זה. המענה צריך להיות פרטני. עם התושבים עצמם. זה לא מקום לנהל דיון על מי משובץ, היכן משובץ. לא נכון. לא יכול להיעשות כדבר הזה. ולמה לא נפתח בעצם בכל המערכות. גם מגמות. איזה מגמות לפתוח בתי ספר. הכל אפשר לחרבש. הכל. אני מעלה את ההצעה שלו להצבעה. מי בעד? יופי. מי נגד? תספרו את הקולות.

מאיר בן הרוש: שחר נמנע?

משה חזות: אני נמנע גם כן.

צבי גוב-ארי: תספרי בבקשה.

רונית ארנפרוינד-כהן: יש חמישה בעד וארבעה נגד?

ד"ר אהוד ויצמן: לא, לא, יש שישה.

אלי מזוז: צביקה, הפחד הגדול שלי, ואני משתף אותך, וגם שיתפתי פעם קודמת. הורים שיושבים, שלא התקבלו, בין אם זה כאלה שחזרו אליהם ובין אם זה כאלה שמראש לא התקבלו, החשש הגדול שלי שהם ילכו לבתי, חבר'ה, תנו לי לסיים. רגע, רגע.

רונת ארנפרוינד-כהן: שישה?

ד"ר אהוד ויצמן: שישה בעד. לא, שישה נגד.

רועי גבאי: שישה נגד. חמישה בעד -

עו"ד מאיר דהן: למה שישה נגד?

רונת ארנפרוינד-כהן: חמישה בעד?

הצבעה:

בעד: 4 (ה"ה: אלי מזוז, רונת ארנפרוינד כהן, רחמים דוד ומאיר בן הרוש)

נגד: 6 (ה"ה: צבי גוב ארי, ד"ר אהוד ויצמן, רועי גבאי, פאלי כהן, יניב עמרני, עו"ד מאיר דהן).

מנעים: 2 (ה"ה: משה חזות, שחר סימנה).

*** גב' לינה שרון ומר חובב אשרף עזבו במהלך הדיון בסעיף 4 ולא נכחו בהצבעה ***

החלטה מס' 3/63/14:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אליהו מזוז, בנושא " הכשרת כיתת לימוד נוספת בביה"ס היחידני".

צבי גוב-ארי: נטפל בהורים ברמה פרטנית.

אלי מזוז: צביקה, הפחד שלי, ואני משתף פה את כולם. חבר'ה, ילדים דתיים וילדים שרוצים חינוך דתי, ומגיע להם על פי חוק, ילכו ללמוד, לצערי, בבתי ספר חילוניים. והם ילכו לביאליק והם ילכו לבן גוריון. ולא ילמדו בבית ספר דתי.

צבי גוב-ארי: סליחה, זה פשוט נורא.

רונת ארנפרוינד-כהן: צביקה, אני חייבת להגיד לך משהו. אתה עצמך לא פעם היית וידעת על כל מיני פתרונות זמניים של מבנה יביל. לשנה אחת מבנה יביל זה באמת לא סוף העולם.

רונית, זה הנצחת מצב.

צבי גוב-ארי:

זה לא הנצחת מצב. אתה יודע -

רונית ארנפרוינד-כהן:

אתה מקדם את אביר יעקב. (מדברים ביחד) אתה משקם

אלי מזוז:

אותו.

הדיון בעניין הזה הסתיים אחרי ההצבעה. אני אפגוש את

צבי גוב-ארי:

ההורים. עם ההורים אני אשוחח.

מבנה יביל, אתה עצמך גם יודע לפרק וגם יודע לבנות. פיתרון

רונית ארנפרוינד-כהן:

לשנה. לא מתים מזה. ולא קורה כלום.

טוב. הלאה.

צבי גוב-ארי:

כיתות צומחות זה לא משנה, זה שהוא עובר מכיתה לכיתה.

מאיר בן הרוש:

לא צריך, אסון. בנתיבות קיימים כאלה בתי ספר,

לא, העיר לא צריכה להיות עם מבנים יבילים. העיר צריכה

רונית ארנפרוינד-כהן:

להיות מתוכננת. אבל לשנה? מה קרה? לשנה.

אלי, אתה מתכוון מבנה יביל. יהיה מבנה יביל.

רחמים דוד:

ככל הנראה, זה מה שיהיה. אין ברירה, נו, מה? יהיה מבנה

רונית ארנפרוינד-כהן:

יביל לשנה, לא יקרה כאן כלום.

5. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום 26/6/17 בנושא הקצאת שטח לעמותת "זכות אבות" להקמת בית כנסת לעדה האתיופית.

אני ממשיך את סדר היום. סעיף 5, אישור פרוטוקול, אתם

צבי גוב-ארי:

כאן? אישור פרוטוקול ועדת ההקצאות מיום 26.6. בנושא הקצאת שטח לעמותת "זכות

אבות" להקמת בית כנסת לעדה האתיופית. יש כאן את הפרוטוקול של ועדת ההקצאות. מי

בעד?

שהחיינו והגיענו לזמן הזה.

רונית ארנפרוינד-כהן:

לזמן הזה. מצביעים עם שתי ידיים.

מאיר בן הרוש:

החלטה מס' 4/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ועדת ההקצאות מיום 26.6.2017

בנושא הקצאת שטח לעמותת "זכות אבות" להקמת בית כנסת לעדה האתיופית.

רחמים דוד: אבל הם רוצים בשביל לבנות, מי שיבנה להם.

מאיר בן הרוש: יהיו תרומות. אנחנו נעזור. ראש העיר ייתן לך מיליון שקל, ועוד מיליון שקלים אתה תקבל בתרומות.

רונית ארנפרוינד-כהן: והשטחים לא משותפים.

מאיר בן הרוש: אם ראש העיר פה מתחייב למיליון (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: בן הרוש, בן הרוש. תקופת בן הרוש חלפה. ראש העיר לא מבטיח כספים לאף אחד. התקופה של בן הרוש חלפה.

6. אישור חוזה רשות שימוש במבנה בית ספר ל"מרכז מעיין החינוך התורני" לצורך ניהול בית ספר תורני בגוש 4944 ח"ח 99 (עפ"י החלטת מועצת עיר מיום 4/1/99).

צבי גוב-ארי: אישור חוזה רשות שימוש למבנה בית ספר ל"מרכז מעיין החינוך התורני", דבר שניתן בשנת 1999, גוש 4944 חלקה 99. מי בעד?

רחמים דוד: רגע, אפשר להגיד משהו?

צבי גוב-ארי: זה חידוש.

רחמים דוד: צביקה, יש שתי עמותות שעובדות במקום.

צבי גוב-ארי: סליחה, חבר'ה, שקט. כן.

רחמים דוד: יש שם שתי עמותות עובדות במקום. ישנה עמותה "תפארת יבנה", ששנים אומרים לא מתקדמת. יש עמותה "אור דוד", שגם להם יש מבנה קטן. אני חושב שבאמת בחלוקה, לתת להם יותר כיתות.

צבי גוב-ארי: דקה. אני לא מחלק פה שטחים.

רחמים דוד: אז מה? אין להם כיתות,

צבי גוב-ארי: רגע, דויד רחמים.

רחמים דוד: אני מבין, להעביר את זה -

צבי גוב-ארי: דויד, זו החלטה. זו החלטה.

רחמים דוד: אבל אלה שנמצאים שם, אין להם מקום. יש שתי עמותות שם. יש "אור דוד" ו"אור דוד" יש לו רישום מאוד מדאיג. הרבה נרשמים לשם לבית הספר,

צבי גוב-ארי: דויד רחמים. המקום הזה יכול לאכלס בית ספר תיכון עם 20 כיתות. בונים לגובה היום. אין כזה פרוש. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 5/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר חוזה רשות שימוש במבנה בית ספר ל"מרכז מעיין החינוך התורני" לצורך ניהול בית ספר תורני בגוש 4944 ח"ח 99 (עפ"י החלטת מועצת עיר מיום 4/1/99).

***** מר דוד רחמים עזב את הישיבה *****
***** מר אלי מזוז יוצא מחדר הישיבות *****

7. אישור שמות רחובות שכונת נאות שמיר.

צבי גוב-ארי: אוקיי. חברים, אישור שמות הרחובות לשכונה הירוקה. קיבלתם ממני מכתב עם פירוט. אם יש למישהו הערות.

רועי גבאי: כן. לינה השאירה פה כמה דברים. אז אני אקריא בשמה. לינה בחנה את הנושא של יונה וולך. וכותבת כך: 'יונה וולך משוררת נפלאה, אך אם ישאלו אותי על שירתה יהיה לי קשה מאוד להסביר לנוער הן על אישיותה המאוד מורכבת ויוצאת הדופן והן על הנושאים הרבים בשירתה. דוגמאות: אירוטיות, מיניות',

צבי גוב-ארי: רגע, רגע, סליחה. עד כאן. רונית היתה בחוץ. אני רוצה לחזור חזרה. היא בכל זאת יו"ר ועדת שמות, ואני מעלה את העניין של אישור ועדת השמות, עם שינוי. קיבלת את המסמך שלי?

רונית ארנפרוינד-כהן: אז לפני שאתה מעלה, אני רוצה להגיד כמה דברים. קיבלתי.

צבי גוב-ארי: קיבלת את המסמך?

רונית ארנפרוינד-כהן: כן, קיבלתי ואני רוצה להגיד משהו.

צבי גוב-ארי: ועדת שמות עשתה עבודה, עשתה סקר, החליטה מה שהחליטה. אנחנו מבקשים לקיים, לעשות שינויים. הדבר הזה התגלע בדיון הקודם. לקחת

על עצמי להגיש הצעה, כאשר בהצעה שלי, מלבד השינוי שוועדת שמות לקחה לגבי, סליחה, את מקשיבה?

רונית ארנפרוינד-כהן: סליחה, אני רוצה להגיד כמה מילים.

צבי גוב-ארי: קודם תשמעי.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי.

צבי גוב-ארי: ועדת שמות קיבלה החלטה על פיצול שמות של רחובות. זה ביטלתי, מפני שאני לא רואה את גבעתי מתחלף לרחוב אחר, או ז'בוטינסקי מתחלף לרחוב אחר. הרחובות לאורך או רחוב יהיו רציפים, וככה זה נכון. כך שישארו בסך הכל שמונה רחובות. אין שם רחוב ארוך ורחוב קצר. כולם אותו גודל, פחות או יותר. הרשימה שהוצעה, מבחינתי, מתבססת על מה שהצעת בשינויים מינוריים, הייתי אומר. מה שאני הגשתי: רחל המשוררת, יונה וולך, דליה רביקוביץ, נוספה נעמי שמר, יהודה עמיחי, נתן אלתרמן, ש"י עגנון, יצחק נבון. רשימה שיש לך ביד. עכשיו תתייחסי. דבר אתה.

רועי גבאי: רגע, להתחיל?

צבי גוב-ארי: בוא תתחיל אתה. אחרי זה רונית ...

רועי גבאי: אז שוב, אני חוזר על זה. לינה לצערה היתה צריכה לצאת והשאירה פה את הדברים. אני מקריא זאת בשמה: לינה בחנה את הנושא של יונה וולך, כי הטרידו אותה כמה דברים וכותבת כך: "יונה וולך משוררת נפלאה. אך אם ישאלו אותי על שירתה יהיה לי קשה מאוד להסביר לנוער הן על אישיותה המאוד מורכבת ויוצאת הדופן, והן על נושאים רבים בשירתה". דוגמאות שאפשר לתת שהיא ידועה בציבור זה: שימוש רב באירוטיות, מיניות, בדידות, פחד, מוות, שיגעון. לעומתה, הצעה שעלתה שלינה כותבת פה היא דבורה עומר. דבורה עומר מוכרת לנוער ולהורים בגלל המגוון הגדול של ספרים, ספרי ילדים וספרים לנוער. היא כתבה בעיקר על בני נוער מכל המגזרים, על התמודדות במשברים בחיים. דוגמאות, על נער,

צבי גוב-ארי: אם אתם רוצים בבקשה גם להתייחס אחרי זה, כדאי שתשמעו.

רונית ארנפרוינד-כהן: אנחנו כבר שמענו את העמדה הזאת של לינה, אין שום בעיה.

צבי גוב-ארי: אני שומע את זה פעם ראשונה. אני מבקש.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז לא הקשבת, עם כך, בישיבת מועצת העיר הקודמת, כי זה מה שהיא אמרה גם שם.

צבי גוב-ארי: יכול להיות. תני לו בבקשה להקריא.

רועי גבאי: לא, לא השמות. לא השם הזה עלה.

רונית ארנפרוינד-כהן: על יונה וולך היא דיברה.

רועי גבאי: כן, אבל דבורה עומר כהצעה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בסדר.

רועי גבאי: "צוללים קדימה", על נער שעלה מצפון אפריקה, "אני אתגבר", על ילדה נכה המתמודדת עם נכותה, "הגבול שלב", ילדי קיבוץ ספר מנסים לתוות יחסי רעות עם שכניהם הערביים, "על הגובה" קורות נערה במרבד הקסמים. וכו' וכו'. ב-2006 זכתה בפרס ישראל על תרומתה לתרבות הישראלית. רבים מספריה של עומר הן ביוגרפיות המעובדות לקריאת בני נוער, עוסקות בדמויות מתולדות הציונות והיישוב העברי. היא החלה בכך בשני ספרים. "הבכור לבית אב"י", על איתמר בן אב"י, "שרה גיבורת ניל"י", אודות שרה אהרונוסון. לסיכום, לינה מציעה את דבורה עומר מול יונה וולך ברשימת שמות במקום.

רונית ארנפרוינד-כהן: טוב. א', אני אגיד משהו ברמה העקרונית. אבל לפני כן אני גם אגיד משהו על הצביעות ועל הבורות ועל השמרנות הקיצונית שיש כאן איזושהי עמדה. מי שמתנגד לאחת המשוררות, היא פורצת דרך, בשירה העברית הישראלית החדשה, ומתחיל לבחון את חדר המיטות, אז שיתחיל לבחון את כל חדר המיטות של כל המשוררים שלנו, של כל הסופרים שלנו. ושלא ישלם על חשבון העירייה את אייל גולן פותח את האירועים של אמפי יבנה השנה. אייל גולן זו בושה שהעירייה עודדה. זה בושה שהעירייה הזמינה אותו. אייל גולן זו הדמות הכי מבזזה בעיני כדמות ראויה לילדים. זה איש שבא והודה,

צבי גוב-ארי: לא חשוב מה אני חושב על אייל גולן.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני הודעתי מראש את זה גם. זה איש שבא והודה שהוא לא בדק, 50 נשים עברו לו בבית והוא לא בדק מה הגיל שלהן, כי אבא שלו הביא את זה. אז רמת הצביעות הזאת, קודם שזה יהיה כאן ברור והגברת הזאת היא משכמה ומעלה מבחינת השירה. זה ברמה של הצביעות הזאת. ברמה העקרונית, תן לי,

צבי גוב-ארי: את מצביעה לצביעות או לגברת הזאת? היא מצביעה על פי דעתה. היא גם אמרה בזמנו על אייל גולן,

רונית ארנפרוינד-כהן: אני ... את חדר המיטות של כל המשוררים והסופרים, ואז בוא נראה את זה.

- צבי גוב-ארי:**
רגע!
סליחה רגע, הכנסת את אייל גולן בפנים. סליחה רגע! סליחה
- עו"ד מאיר דהן:**
זו השירה שלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
תגיד לי, אתה קראת את השירה שלה פעם?
- עו"ד מאיר דהן:**
כן.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
כמה ספרים היא הוציאה?
- עו"ד מאיר דהן:**
אין לי מושג. אבל קראתי שירים שלה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
אתה אמרת שאתה ...
- צבי גוב-ארי:**
דקה רגע! אני לא מתווכח על עמדתך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
רגע, נו. תן לי -
- צבי גוב-ארי:**
לא, אני מצטער מאוד. את משמיצה מישהי כצבועה וכו'. לא מקבל את זה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
אני אומרת צביעות, נכון, ואני אשאר על זה. ואני אומרת,
- צבי גוב-ארי:**
לא, את תתנצלי שם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
ואני אומרת 'מסר כפול', מוסר כפול.
- ד"ר אהוד ויצמן:**
רגע, את אומרת על לינה שהיא צבועה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
שיש כאן עמדה של צביעות ברמה של -
- ד"ר אהוד ויצמן:**
זאת דעתה, באמת, רונית. זו דעתה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
חבר'ה, זאת דעתה, זאת דעתי.
- צבי גוב-ארי:**
אני חושב שאת טועה בעניין.
- רונית ארנפרוינד-כהן:**
זו זכותי לומר את דברי ברמה העקרונית. בסדר? מי שרוצה

להתחסד, שלא יזמין את אייל גולן.

צבי גוב-ארי: סליחה, דקה, לפני שאת ממשיכה.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה פתאום הזמנו את אייל גולן מטעם העירייה?

צבי גוב-ארי: זה מפני שהוא שר יותר טוב ממך. מפני שהציבור מקבל אותו יותר ממך.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה זה?

צבי גוב-ארי: הציבור רוצה את אייל גולן. זה לא את. זה לא את. את יכולה לעבוד נגד כל דבר.

רונית ארנפרוינד-כהן: אולי נזמין גם... מטרידים מיניים. הציבור רוצה מטריד מיני. ... ואנחנו פשוט, רוצה שישלם מכספו. לא מכספו.

עו"ד מאיר דהן: לא הוגש נגדו כתב אישום.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה אתה אומר?

עו"ד מאיר דהן: מה שאת שומעת.

רונית ארנפרוינד-כהן: נו, ואז מה? אז בגלל זה הכל בסדר?

עו"ד מאיר דהן: מה, אסור לו להופיע יותר? את רוצה להחרים אותו?

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל גם נגדה לא הוגש כתב אישום.

עו"ד מאיר דהן: מה העניין? אנחנו מדברים על רחוב.

רונית ארנפרוינד-כהן: יאללה, אני רוצה להגיד, אתם תעשו מה שאתם רוצים. אני רוצה להגיד את עמדתי עד הסוף בצורה מסודרת.

צבי גוב-ארי: אז דברי בבקשה,

רועי גבאי: אנחנו בוחרים מה אנחנו מעבירים מסר הלאה. זו השאלה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בחרתם אייל גולן. ...

רועי גבאי: מועצת העיר ... אייל גולן. זה לא מה שעל הפרק. העיר הצביעה ברגליים שלה, זה סיפור אחר. בואו, אנחנו לא צריכים להרים טונים. זה בסדר.

עו"ד מאיר דהן: אנחנו הצענו את אייל גולן ... אייל גולן?

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה הבאת אותו לציבור לפתוח את האירועים.

רועי גבאי: קודם כל לא מועצת העיר. דבר שני,

רונית ארנפרוינד-כהן: מה זה לא מועצת העיר?

רועי גבאי: קודם כל הציבור הצביע ברגליים שלו.

רונית ארנפרוינד-כהן: הציבור אבל מצביע ברגליים להרבה אנשים שהם ... נו, אז מה?

רועי גבאי: הציבור הלך והיה שם ונהנה.

משה חזות: הויכוח הוא לא אייל גולן עכשיו.

רועי גבאי: זה לא הסיפור כרגע ולא הדיון.

משה חזות: וולך, נו.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה נושא אחד. עכשיו תן לי להגיד עמדה עקרונית. אתה, ואני שמחה על כך, הסכמת, צביקה, אתה רוצה כבוד אליך? אתה תקשיב,

צבי גוב-ארי: אני שומע אותך ויש לי בעיה ...

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אז אני מפסיקה לדבר עד שאתה לא מסתובב. באמת, יש גבול לחוסר נימוס.

צבי גוב-ארי: אני עם הפנים אליך. את עכשיו מדברת גם על תנוחת הגוף שלי? אני מדבר ברצינות. אני עם פנים אליך.

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה מסתכל עלי? מצוין.

צבי גוב-ארי: בעונג רב.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי, אני נורא שמחה.

- צבי גוב-ארי:** אפילו בתענוג.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יש לך עוד כמה... (נשמעים צוחקים)
- צבי גוב-ארי:** רונית, מה קרה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, צביקה, תן לי לגמור.
- צבי גוב-ארי:** תקשיבי טוב, לכל הרוחות. הקשיבי טוב!
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מקשיבה.
- צבי גוב-ארי:** מה שבזמנו לינה העירה, חבל, פשוט צריך לקחת את הדברים בפרופורציה הנכונה. גם אני לא אוהב, אבל הציבור רוצה אותו שיסיר. בין זה לבין לומר,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** הציבור גם רוצה כל מיני קובי פרץ כאלה שהיום מושעה. אז מה? אני רשות ציבורית.
- צבי גוב-ארי:** אני לא אוהב את מצעדי הגאווה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז אל תלך.
- צבי גוב-ארי:** ואני חושב שזה טוב שלא נעשה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז אל תלך.
- צבי גוב-ארי:** אז למה אייל גולן כן וזה לא?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה קשור?
- צבי גוב-ארי:** איש כמוני היה צריך לעמוד ברחוב ולומר 'לא'. אבל אני לא עושה את זה, כי אנשים רוצים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אז אני חושבת שיש גבול מוסרי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** סליחה, אדוני היו"ר, על מה אנחנו מדברים? אני רוצה להבין
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אתה לא מבין? אז תן לי לדבר. כי מה קשור עכשיו,

צבי גוב-ארי: אז מה קשור אייל גולן?

רונית ארנפרוינד-כהן: אייל גולן קשור מאוד.

צבי גוב-ארי: תעברי על השמות. מה קשור אייל גולן?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני רוצה לדבר על הרמה העקרונית. אנחנו הלכנו ועשינו שיתוף ציבור. וציבור אמר את דברו. ואני ושחר התייחסנו לזה. שחר ואני ישבנו, לא רבע שעה, לא שעה. גם אצל המנכ"ל וגם דיברנו על זה לפני כן. לשמחתי הרבה שחר ואני מדברים באופן קבוע הרבה לאורך כל השבוע, ודיברנו על זה ברצינות רבה. והתלבטנו על זה ברצינות רבה, גם לפני שהגענו לישיבה. והבאנו, אחרי שיקול דעת רציני, שישבנו גם בנוכחות המנכ"ל וקבענו מה שקבענו. באנו הנה, וזה כבר פעם שנייה של שיתוף ציבור, שאחרי שאנחנו מביאים את זה לכאן בשיתוף ציבור, והפעם זה היה בשיתוף אתך, מתחילים לעשות כאן סללומים.

צבי גוב-ארי: יונה וולך קיבלה ארבע -

רונית ארנפרוינד-כהן: והסללומים האלה היו, ואז היתה החלטת מועצה מאוד מעניינת, שהוועדה תחליט ותציע. הוועדה לא החליטה והציעה. ופתאום יש כותרות. יש, כבר נקבעו שמות. בלי שהוועדה החליטה ובלי שהוועדה הציעה, למרות החלטת מועצה כנגד השיתוף ציבור, כנגד החלטת מועצה. אז חבר'ה, פעם אחת כשזה קרה לפני שנתיים, וואלה, גם לא הייתי כאן ולא הייתי גם להתמודד עם זה. פעם שנייה גייסתי אותך להיות חלק משיתוף ציבור, אז אני כאן. והסללום הזה של פעמיים שקרה כאן, גם לא להתייחס לשיתוף ציבור וגם לא להתייחס להחלטת מועצה, גבירותי ורבותי, בזה הרגע אני מגישה את התפטרותי מיו"ר ועדת שמות ומוועדת שמות. לא מעניין אותי. יש לי הרבה מה לעשות. אני בן אדם מאוד רציני. אני מתייחסת לכל פיפס בצורה רצינית. לא מתייחסים לזה ברצינות, חבר'ה, תמצאו לכם, הבנתי לינה וכזה. תעשו את עבודתכם נאמנה. הכל טוב. אני לא חלק מהמשחק הזה.

עו"ד מאיר דהן: כזה? כזו?

רונית ארנפרוינד-כהן: מה כזו?

צבי גוב-ארי: אני מבקש עוד מילה אחת. סליחה רגע.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא מעוניינת להיות בדבר כזה.

צבי גוב-ארי: סליחה, רגע. אם אכן היה שיקול לפי הנכונות של הציבור או לפי הצבעת הציבור, דבורה עומר קיבלה שלושה חיובים, או שלוש הצבעות.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, זה לא העניין של דבורה עומר. זה העניין של העיקרון של כל דקה, דבורה עומר ראויה. כל השמות ראויים.

צבי גוב-ארי: לא, לא, תקשיבי דקה. סליחה,

רועי גבאי: היא היתה חלק מזה. לא ...

רונית ארנפרוינד-כהן: בסדר. כל השמות ראויים.

רועי גבאי: אבל אנחנו לא קיבלנו הסבר. אנחנו לא קיבלנו פרוטוקול מלא.

צבי גוב-ארי: זה שאת צורחת זה לא,

רועי גבאי: אבל אנחנו לא קיבלנו פרוטוקול מלא.

רונית ארנפרוינד-כהן: ... שאני לא מוכנה.

רועי גבאי: הסתכלנו על דברים. אנחנו רואים את יונה וולך. רואים שמות אחרים בשיתוף ציבור. לא אנשים שעלו -

רונית ארנפרוינד-כהן: רועי, רמת הבורות של שירה, תסלחו לי, ואני לא רוצה לקבוע, רמת הבורות של השירה כאן וההתייחסות, וגם הצביעות והמוסר הכפול, לא מתאימים לי. זה דבר אחד.

רועי גבאי: אין בעיה, בסדר גמור. שימי את הביקורת שלך האישית בצד. כרגע אנחנו בוחרים משהו לעיר. בסדר?

רונית ארנפרוינד-כהן: אנחנו בחרנו משהו לעיר. אפשר היה לעשות דיון ראוי.

רועי גבאי: אבל עושים דיון ראוי. את לא מעוניינת בו. אנשים עובדים, אנשים משקיעים את זמנם.

צבי גוב-ארי: רגע אחד.

רונית ארנפרוינד-כהן: תקרא את החלטת המועצה. מה היתה החלטת המועצה. אנחנו היינו אמורים להביא, אני ושחר, רעיונות חדשים. מרגע שאתם פרסמתם, אבוד. החלטת מועצה, אתם לא עומדים בהחלטת מועצה של עצמכם.

צבי גוב-ארי: רגע אחד. אני שואל שאלה, ותענו לי בבקשה. אני מתייחס להמלצה שלכם, לא לשום דבר אחר. אני מסתכל כאן על הניקוד. דבורה עומר קיבלה שלוש

תמיכות. לעומת זאת, הצעתם במקור להכניס את אהובה עוזרי, שהיא פחות. והכנסתם את זלדה שניאורסון, עם תמיכה אחת.

רונת ארנפרוינד-כהן: כי רצינו איזונים. רצינו איזונים. גם של נשים, גם של גברים, גם של מזרחים, וגם של אשכנזים.

צבי גוב-ארי: דבורה עומר, דרך אגב, אישה.

שחר סימנה: לא מזרחית.

רונת ארנפרוינד-כהן: אני לא חושבת שהיא, as far as I know היא לא מזרחית.

צבי גוב-ארי: אבל העדפתם את זלדה שניאורסון שקיבלה תמיכה אחת. אז אני שואל, היכן היה הסיפור?

רונת ארנפרוינד-כהן: זה רק מלמד אותך כמה שיקול דעת היה לנו. וכמה השתדלנו,

צבי גוב-ארי: אז אל תשאלי את הציבור,

רונת ארנפרוינד-כהן: וכמה עשינו איזונים.

צבי גוב-ארי: אם רק שיקול הדעת שלך עובד, אל תשאלי את הציבור.

רונת ארנפרוינד-כהן: לא היה רק שיקול הדעת. אני ושחר חברי מועצה שקיבלנו מנדט לשיקול בצורה רצינית.

רועי גבאי: ביקשנו ממך להסביר ולפרט מה הסיבות. לא קיבלנו תשובות.

רונת ארנפרוינד-כהן: רועי,

רועי גבאי: נכון? רגע, זו השורה התחתונה. לא קיבלנו תשובות.

רונת ארנפרוינד-כהן: רועי, אנחנו אמרנו תשובות מאוד ברורות.

רועי גבאי: כשאני בא ושואל למה היא ולא הוא,

רונת ארנפרוינד-כהן: קיבלת בזה הרגע תשובה פעם נוספת.

רועי גבאי: לא, לא קיבלתי.

- רונית ארנפרוינד-כהן:** כרגע.
- רועי גבאי:** למה יונה וולך ולא דבורה עומר?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כי אנחנו אז דיברנו, ועכשיו אני גם, אתם רוצים לפתוח את הכל מחדש? זה מה שרציתם. אתם ביקשתם אותנו,
- רועי גבאי:** לא, אני שואל אותך. למה יונה וולך ולא דבורה עומר?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כי זה היה השיקול שלנו, כי היא משוררת.
- רועי גבאי:** אבל הבאנו לכם שיקול נוסף.
- משה חזות:** חברים, אנחנו מורחים את זה כבר כמסטיק.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא חלק מה-abuse. אתם מבישים את ועדת שמות. אתם עושים דה-לגיטימציה לוועדת שמות. לשני חברי מועצה שעשו עבודה רצינית.
- רועי גבאי:** הכל מתבסס על זה, ואף אחד לא עושה דה-לגיטימציה. הכל מתבסס, כל הטיועונים מתבססים על מה שעשיתם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** על מה?
- רועי גבאי:** אמה-מה? חסר מידע בדרך. את דוגלת בשקיפות. אני שואל אותך שאלה פשוטה. למה יונה וולך ולא דבורה עומר? אין לך תשובה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יש לי תשובה. כי אנחנו חשבנו שהיא פורצת דרך.
- רועי גבאי:** אז תסבירי לי אותה, תסבירי למה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני אמרתי. מה זה? אתה לא משתכנע. אני אומרת לך שעברנו,
- רועי גבאי:** אני לא משתכנע, נכון.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** בסדר, אבל זאת התשובה שלנו. אנחנו חשבנו שהיא פורצת דרך.
- רועי גבאי:** היא ראויה יותר לנוער? מדבורה עומר?

- רונית ארנפרוינד-כהן:** בענק.
- רועי גבאי:** באמת?
- ד"ר אהוד ויצמן:** איך?
- רועי גבאי:** אני חושב שיש תמימות דעים פה. לא, זה לא, יש תמימות דעים.
- ד"ר אהוד ויצמן:** הגברת הזאת פרס ישראל. אני קראתי בויקיפדיה שהיא פורצת דרך. קראתי על יונה וולך,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יופי, לפחות מישהו אחד שמצטט אותי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** קראתי. אבל -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** חבר'ה, אבל הדה-לגיטימציה. אתם החלטתם שאני ושחר מביאים משהו אחר.
- צבי גוב-ארי:** דקה. הויכוח הוא כל כך מיותר. אני הגשתי רשימה, שלדעתי כללה את כל ההמלצות, למעט אולי שינוי אחד. תיכף נראה. להזכיר לכם ששני רחובות אי אפשר היה לתת להם שמות וירדנו בשניים. נשאר שמונה. רחל המשוררת הומלצה על ידכם. אוקיי?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אבא קובנר הורדתם. והיה לנו דיון נוקב על אבא קובנר.
- צבי גוב-ארי:** תורידי מישהו אחר. רגע! יש פחות רחובות. תורידי מישהו אחר.
- רועי גבאי:** הצעתם 11 וצריך שמונה.
- משה חזות:** אני חושב שהשמות שניתנו הם יפים. במועצה יש התנגדויות, יש מחלוקות. אז אני חושב שזה לגיטימי -
- צבי גוב-ארי:** תעלו את זה. בסוף אני אעלה להצבעה -
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אפשר ... יונה וולך. תאמין לי, וגם לא היה בישיבה הקודמת. (מדברים ביחד)
- משה חזות:** נחליף את יונה וולך בדבורה עומר, ונגמור את הסיפור.

רונית ארנפרוינד-כהן: הנושא הוא לא יונה וולך. הנושא הוא הדה-לגיטימציה שאתם עושים לכל התהליך -

משה חזות: אבל ככה זה כולם. הנה, כולם בוועדה ...

צבי גוב-ארי: רק דקה. רונית, אני לא מנסה לשכנע אותך אבל אני מדבר על השכל הישר. או שאת רוצה לעמוד פה ולהשתולל כל הזמן.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני לא משתוללת.

צבי גוב-ארי: או שתפתחי בבקשה את המקלט ותקשיבי מה שמדברים.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אני התקשרתי אליך, ואמרתי לך בוא נעשה יחד. לא לבד.

צבי גוב-ארי: נכון, אז תקשיבי. לכן התחשבתי בעניין הזה. שני רחובות הלכו לנו. מפני שזה שקבענו לפצל רחוב ז'בוטינסקי לשני רחובות שונים וגבעתי, זה שדרה ארוכה ואני לא רוצה, כתפיסה עירונית. אי אפשר להמשיך ברחוב ובשלב מסוים משתנה לשם אחר. לא עושים את זה. אז שני הרחובות הללו הלכו. עכשיו ההצעה שלכם, רגע, ההצעה שלכם עמדה על רחובות גדולים, רחובות קטנים. לא נשאר, יש רק רחובות קטנים. עכשיו, לקחתם את מה שאתם הצעתם, לא מישהו אחר, אמרתי 'אוקיי'. רחל המשוררת היתה אצלכם, אוקיי? רחל המשוררת היתה אצלכם. יונה וולך, ועל זה יש ויכוח עכשיו, ברשימה שלי היא מופיעה. אפשר לדבר על יונה וולף. דליה רביקוביץ נמצאת. נעמי שמר לא היתה. אותה הוספתי, שאני חושב שנעמי שמר זה יותר מאשר ערך. הלאה. יהודה עמיחי היה. נתן אלתרמן היה.

שחר סימנה: עוד היה הרב יהודה הלוי. לא יהודה עמיחי.

צבי גוב-ארי: אני רואה את זה פה.

שחר סימנה: אני הצעתי רק יהודה הלוי. רבי יהודה הלוי. בגלל השם שלו. אני הצעתי, ... זהו, אני הצעתי רבי יהודה הלוי.

צבי גוב-ארי: יהודה הלוי יש?

דוד שטרית: יש רבי יהודה הלוי.

ד"ר אהוד ויצמן: רבי יהודה הלוי.

- צבי גוב-ארי:** נתן אלתרמן?
- עו"ד מאיר דהן:** ראוי.
- צבי גוב-ארי:** ש"י עגנון, נתעלם ממנו? אוקיי. נשאר הויכוח אולי על יצחק נבון, כן או לא.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני לא מקבלת את זה, מהסיבה שאני, אנחנו, אני ואתה, כמה דברים.
- צבי גוב-ארי:** מה את לא מקבלת?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** כמה דברים. אני אגיד לך. אני ואתה קבענו שיהיו 50% נשים, 50% גברים.
- צבי גוב-ארי:** החלוקה נשארה.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה דבר אחד. אני ואתה קבענו שנקבע יחד. אתה קבעת, אתה, אחרי שהיתה דה-לגיטימציה כאן, נקבעה החלטת מועצה ואתה לא קיבלת את זה. יכולת, כמו שאז להתקשר אלי,
- צבי גוב-ארי:** היתה החלטת מועצה שאני אגיש רשימה ואתם לזה תתייחסו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** שאנחנו נגיש רשימה. תקרא את הזה, שזה חוזר לוועדה. (מדברים ביחד) יכולת להרים אלי טלפון.
- צבי גוב-ארי:** אז זה הסיפור.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, הסיפור הוא הליך תקין ולא דה-לגיטימציה לשני חברי מועצה שבאמת לקחו ברצינות את הסיפור. באמת לקחו. וזו פעם שנייה.
- צבי גוב-ארי:** קונקרטי, הרשימה מופיעה לפניכם עכשיו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** תעשו מה שאתם רוצים.
- צבי גוב-ארי:** תודה רבה. הגשתם לכם רשימה, חברים. אני מצביע על הרשימה עצמה. מי בעד? (מדברים ביחד)
- ד"ר אהוד ויצמן:** דבורה עומר,

- עו"ד מאיר דהן:** במקום יונה וולך.
- צבי גוב-ארי:** אני מוריד את יונה וולך, מכניס את דבורה עומר. זה הכל. יהודה עמיחי, במקום יהודה עמיחי, יהודה הלוי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** רבי יהודה הלוי.
- צבי גוב-ארי:** מי בעד?
- ד"ר אהוד ויצמן:** הצעה טובה מאוד.
- צבי גוב-ארי:** מי נגד? מי נמנע? הלאה.
- יעל יצחק-פור:** רונית?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, לא, אני לא משחקת במשחק ההזוי הזה.
- צבי גוב-ארי:** אל תשחקי.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** חבר'ה, אתם מדברים על מנהל תקין, על חוק. ואתם כשזה לא אתם, אתם עושים דה-לגיטימציה לוועדה שעבדה רציני.
- מאיר בן הרוש:** לא הצבעתי.
- רועי גבאי:** נמנע.
- מאיר בן הרוש:** לא נמנע.
- רועי גבאי:** זה נמנע. לא להצביע זה נמנע. זה אותו הדבר. זה שווה ערך.
- מאיר בן הרוש:** אני אצא החוצה.
- רועי גבאי:** בסדר, תצא החוצה. זה עדיף.
- הצבעה:**
 בעד: 8 (ה"ה: צבי גוב ארי, משה חזות, עו"ד אהוד ויצמן, רועי גבאי, פאלי כהן, יניב עמרני, שחר סימנה, עו"ד מאיר דהן).
 נמנעים: 2 (ה"ה: רונית ארנפרוינד כהן, מאיר בן הרוש)
החלטה מס' 6/63/14:
 הוחלט ברוב קולות לאשר את השמות הבאים כשמות לרחובות בשכונת

נאות שמיר: רחל המשוררת, דבורה עומר, דליה רביקוביץ, נעמי שמר, רבי יהודה הלוי, יצחק נבון, נתן אלתרמן וש"י עגנון.

8. הצגת תוכנית 360 מעלות לטיפול בילדים ונוער בסיכון.

צבי גוב-ארי: יוצגו בפנינו עכשיו שתי תוכניות עירוניות שרצות כבר הרבה זמן. אני הייתי רוצה לומר כך. תוכנית ראשונה היא תוכנית הוליסטית שמטפלת בכל מה שקשור לילדים בסיכון, כאשר התוכנית הזאת מאגמת את כל המשאבים של העיר שמיועדים לנושאים האלה. תציג את זה רות. רות כאן? בואי הנה.

רות רונן: שלום לכולם. אני רות רונן. אני מנהלת את 360, התוכנית הלאומית לילדים ונוער בסיכון כאן ביבנה. אני מנהלת את התוכנית כבר שנה שנייה. אני ככה קצת אספר לכם על התוכנית הלאומית, מי היא ומה היא. מה אנחנו עושים בעיר, ואשתדל הכי בקצרה שאפשר. התוכנית הלאומית היא תולדה של מסקנות ועדת שמידט, מי שמכיר. הוועדה התכנסה לבחון את מצבם של הילדים ונוער בסיכון במדינת ישראל. אחת המסקנות העיקריות של הוועדה היתה שיש המון תוכניות לילדים ונוער בסיכון, וחמישה משרדי ממשלה שונים. אבל אין קשר בין המשרדים האלה. ועל בסיס ההחלטה הזאת הוקמה התוכנית הלאומית, בשותפות של חמישה משרדי ממשלה: רווחה, חינוך, בריאות, קליטת עלייה והמשרד לביטחון פנים.

התוכנית הלאומית פועלת היום בכ-180 יישובים, אשכולות 1 עד 5. והיא מתוקף החלטת ממשלה והתקציב שלה נמצא בבסיס התקציב הממשלתי. כך שזה לא משהו שמשתנה כל שנה או שאפשר בחוק ההסדרים או משהו כזה.

מי הם ילדים ונוער בסיכון? ילדים ובני נוער בגילאי לידה עד 18, החיים במצבים המסכנים אותם במשפחתם או בסיבתם. כתוצאה מכך נפגעה יכולתם לממש את זכויותיהם בשבעת תחומי חיים: בריאות פיזית והתפתחות, השתייכות למשפחה, למידה ורכישת מיומנויות, ביטחון ורווחה רגשית, השתייכות חברתית, הגנה מפני התנהגויות סיכון, והגנה מפני אחרים.

אז אנחנו ככה בשנה הראשונה שנכנסה התוכנית עשינו מיפוי צרכים ומיפוי שירותים, כשמיפוי הצרכים היה מבוסס על שבעת תחומי החיים של ההגדרה. קיבלנו את ממצאי המיפוי. ראש העיר מינה שתי ועדות מקצועיות. אחת לגיל הרך ואחת ליסודי ולנוער, שקיבלו את התוצאות של המיפוי. ראש העיר הוא יו"ר הוועדה היישובית, שאישרה את התוכנית של הוועדה לגיל הרך וועדת היסודי. התוכנית הזאת אושרה גם בוועדה הנוכחית. אנחנו כרגע בשלב היישום. זאת התמונה שקיבלנו במיפוי. עשינו מיפוי של מי הם הילדים בסיכון. כמה מתוכם היום, לא היום, לפני שנה, מקבלים טיפול. איזה משאבים קיימים בעיר ומה המשאבים החסרים. ובעקבות זה בנינו תוכנית יישובית שבעיקר משלימה את התוכניות הקיימות.

אז איזה תוכניות יש לנו היום? אנחנו בנינו ממש רצף תוכניות. בנינו מערך של תוכניות שנותנות מענה לכל סוגי האוכלוסיה, אפשר לקרוא לזה. יש לנו את תוכנית אור, שנמצאת בתוך הגנים ומעונות, שנותנת מענה לילדים. תוכנית אילנות בגנים, שנותנת בעיקר מענה

להורים, אבל גם מענה מאוד משמעותי לצוות. הקמנו מרכז הורים מלווים, שנותן מענה להורים וילדים ביחד. זה מודל שעובד מערכתית עם הורים וילדים. ועל כל התוכניות של התוכנית הלאומית יש מעקב על ידי מערכת מיוחדת של התוכנית הלאומית. ממלאים טופס מעקב על כל ילד בתחילת שנה ובסוף שנה, על מנת לראות באמת את ההתקדמות שלו. התוכניות שלנו ביסודי,

רועי גבאי: מה עם אמצע שנה? למה רק בתחילה ובסוף?

רוית רונן: כי בעיקרון אנחנו מתחילים בדרך כלל בסביבות נובמבר, עד אחרי החגים. בשביל לראות באמת תהליך, אנחנו עושים בנובמבר ובמאי. חצי שנה בערך. ואז באמת לראות תהליך. כי אנחנו מדברים על ילדים בסיכון שהעבודה היא בעיקר עבודה רגשית טיפולית.

רועי גבאי: אבל אין לך מקום לתיקון, אם את לא עושה את זה באמצע שנה.

רוית רונן: אנחנו עושים משובים באמצע שנה. אבל כמעקב אחרי ההתקדמות של הילד עצמו, אנחנו עושים פעמיים בשנה. הערכות פסיכולוגיות, עשינו 34 הערכות פסיכולוגיות לילדים מהגיל הרך, יסודי והנוער בשנה שעברה. ויש לנו טיפולים רגשיים היום בשלושה בתי ספר. יש לנו עובדת סוציאלית בשישה בתי ספר היום. יום בשבוע בכל בית ספר. שהוא נותנת בעיקר את המענה של עבודה עם הורים. ראינו במיפוי שהיה צורך מאוד גדול בעבודה עם הורים. נתיבים להורות, זה טוב, כמו בגיל הרך, אבל זה לגילאי יסודי. עובדים עם ההורה ועם הילד ביחד. וכמובן שיש את המעקב על ההתקדמות של הילדים.

בנוער בנינו ממש מערך שחיברנו את כל התוכניות שקיימות היום בעיר. בנינו חדרי שלווה שזה חדרים טיפוליים לטיפול רגשי, אחד בבית ספר האלון. ואחד בבית ספר האורן. שזה נותן מענה גם של פסיכולוג, גם של תרפיה באומנות, ויועצת בית הספר היא זו שמרכזת את החדר.

ד"ר אהוד ויצמן: איך זה קורה, רוית? חדר השלווה הזה? מישהו נשלח לשם לטיפול שאנשי המקצוע נותנים? מה קורה –

רוית רונן: בכל חדר יש רכזת, שהיא היועצת של השש-שנתי. היא אוספת את הנתונים מכל היועצים ומכל המחנכות. יושבים וממש בוחרים את הילדים שמתאימים לטיפול רגשי באומנות, או לטיפול פסיכולוגי. ויש ממש תהליך של מה שנקרא בחירה לפי הצרכים של הילדים. אני חייבת להגיד רק שבכל התוכניות, תיכף אני אראה את זה, אבל בכל התוכניות שלנו יש עבודה גם עם ההורים וגם עם הצוות החינוכי. זאת אומרת גם תוכנית, כמו חדרי שלווה, שהיא בעיקרון נותנת טיפול לילד, או לנער, יש גם עבודה עם ההורים. יש גם עבודה עם הצוות. המטפלת קובעת פגישה עם המחנכת, כמה פעמים בשנה. יש מעקב אחרי כל ילד וילד.

תוכנית משמעותית, והדרך החדשה של הרווחה, זה שתי תוכניות שהן יחסית חדשות בעיר. שתיהן מיועדות בעיקר לחזק את יוצאי אתיפיה. ככה באמת נותנות מענה מאוד רחב. תוכנית משמעותית נותנת בעיקר מענה לימודי וחברתי. והם גם עושים קצת עבודה עם הורים. דרך הדרך החדשה אנחנו מכניסים עובדת סוציאלית, גם לבתי הספר בעל יסודי, שתיתן יותר את העבודה עם ההורים.

ככה באמת יצרנו איזשהו מערך, שנייה, יש לנו גם כלים יצירתיים, שזה טיפול קבוצתי לבני נוער באמצעות כלים יצירתיים. ויצרנו מערך עירוני שיוצר את הרצף שנותן מענה לכל הצרכים. רגשי, לימודי, חברתי, הורים. כך אנחנו יכולים לנתב את הילדים, כל ילד עם הצרכים שלו, מקבל את המענה שהוא זקוק לו בעיר.

מודל העבודה העירוני שלנו הוא באמת מודל של ראייה מערכתית. חיברנו בין כל התוכניות, בין כל הגופים. אם זה גופים עירוניים כמו חינוך, רווחה, שפ"ח, מתנ"ס, ואם זה תוכניות שמופעלות היום בעיר. יצרנו רצף של מענים עירוני, וההסתכלות היא כל הזמן של זום אין פנימה לילד. מה הצרכים שלו, מה הצרכים של ההורה שלו, מה הצרכים של בית הספר שהוא נמצא בו, וכמובן כל הזמן זום אאוט בראייה עירונית.

תפיסת העבודה שמשותפת לכל התוכניות, זה משולש קדוש מבחינתנו, ובכל התוכניות, מהגיל הרך עד לנוער, יש עבודה עם הורים, עם המוסד החינוכי ועם התלמידים. לא יכולה להיות תוכנית שתעבוד רק עם אחד או שניים מהגורמים האלו. וזאת האמירה שלנו, של כל הוועדות. גם הגיל הרך, גם היסודי וכמובן הוועדה היישובית. לא לוותר על אף אחד ולא לוותר לאף אחד. אני חושבת שאחד הדברים המדהימים בתהליך הזה זה באמת שעשינו מיפוי וראינו כמה הצרכים היו מאוד מאוד מורכבים. והתקציב של התוכנית הלאומית, אני לא יודעת מי מכיר פה, הוא יפה, אבל הוא מוגבל.

ד"ר אהוד ויצמן: הוא יפה מאוד. הוא תקציב מאוד יפה.

רוית רונן: הוא תקציב יפה, אבל הוא לא יכול לתת מענה,

צבי גוב-ארי: החלק של העירייה בעניין הזה הוא חצי מיליון שקל.

ד"ר אהוד ויצמן: חצי מיליון שקל.

רוית רונן: לא, התכוונתי התקציב של התוכנית הלאומית.

ד"ר אהוד ויצמן: יש לך עוד מיליון שאת מקבלת.

רועי גבאי: יותר. יש פה פרויקטים שמקבלים –

רוית רונן: אני אומרת, יש תקציב,

רועי גבאי: מאוד גדולים, משמעותי זה שלוש מיליון שקל.

ד"ר אהוד ויצמן:

העירייה שמה פה הרבה מאוד כסף.

רוית רונן: אני אומרת. לא, אז לא הבינו אותי נכון. אמרתי שהתקציב שהתוכנית הלאומית מביאה לא מספיק בשביל לטפל בילדים. וראש העיר כאן ראה את הצרכים המורכבים ואת התקציב שאני כביכול הבאתי, והוא הוסיף עוד חצי מיליון שקל לתקציב הזה. בנוסף עשינו איגום עם הרשות למלחמה בסמים, ועם משמעותי ועם הדרך החדשה ובאמת יכולנו ככה לבנות מערך מאוד מאוד רחב של מענים עירוניים. אבל זה באמת בתמיכה ככה מאוד גדולה. אם זה היה רק התוכנית הלאומית, זה לא היה מתאפשר. לזה התכוונתי.

רונית ארנפרוינד-כהן:

כמה ילדים?

רוית רונן: אז זהו, כרגע יש לנו בגיל הרך 116. אגב, לא רציתי להיכנס ליותר מדי נתונים כי אמרו לי 10 דקות, אז ככה עשיתי הכל נורא מהר. בגיל הרך יש לנו 116,

עו"ד מאיר דהן:

עד איזה גיל זה הגיל הרך?

רוית רונן: לידה עד שש. ביסודי יש לנו בסביבות 120. ובעל יסודי, 40. במשמעותי, ויש לנו עוד 44 בחדרי שלווה, זה עוד 84. והדרך החדשה זה חדש, זה יתחיל בספטמבר, אבל זה גם כן ייכנס לתוך -

רונית ארנפרוינד-כהן:

מה הקריטריונים לצרף ילד לתוכנית הזאת?

רוית רונן: קודם כל לפי הגדרה של ילד בסיכון שהצגתי אותה קודם.

רונית ארנפרוינד-כהן:

שהרווחה ...

רוית רונן:

כשיש קושי באחד מתוך שבעת תחומי החיים.

שחר סימנה:

יש הרבה אנשים בסיכון, הרבה ילדים בסיכון.

רוית רונן:

יש. עשינו מיפוי וראינו שיש הרבה ילדים בסיכון. ובגלל זה ככה אני חושבת שראש העיר הבין את הצורך והתגייס מאוד, סליחה?

שחר סימנה:

זה לא חיובי שהרבה אנשים בסיכון.

רוית רונן:

לא, זה שזה לא חיובי זה ברור.

רועי גבאי:

שאלה אחרת. ... כמה אחוזים אנחנו כרגע עונים להם על

הצורך מתוך -

רוית רונן: אני חייבת להגיד שמבחינת הפעלת תוכניות, רוב התוכניות התחלנו להפעיל בינואר. זאת אומרת אנחנו ממש פחות מחצי שנה שממש התחילה העבודה המשמעותית. אז אנחנו מגיעים ל-20% בערך. משהו כזה.

צבי גוב-ארי: הדבר הכי קל, אתה מטפל בילד עצמו במרחב הבית ספרי, במשפחה. אתה סוגר את זה מכל פינה. לשכת הרווחה, כולם מעורבים. כך שכל מה שמקיף את הילד מקבל טיפול.

רונית ארנפרוינד-כהן: איפה כל הילדים האלו היו שנה שעברה? איך הם טופלו שנה שעברה עם כך?

רוית רונן: אנחנו עשינו מיפוי גם של הילדים בסיכון, כמה מתוכם מטופלים, וחלקם כמובן שלא היו מטופלים. בשביל זה התוכנית באמת נכנסה. זה אחד הקריטריונים, אשכולות 1 עד 5. עד שנה שעברה היה את אשכול 6.

רונית ארנפרוינד-כהן: אנחנו היינו אשכול 6. ...

רועי גבאי: עלינו עכשיו, 5, ועלינו ל-6 עכשיו.

ד"ר אהוד ויצמן: עלינו ל-6. היינו 5.

רוית רונן: נכון. לא, אבל כשהתוכנית נכנסה הייתם 5. התוכנית הלאומית נכנסה, ואז עלו עוד פעם ל-6.

צבי גוב-ארי: העניין של העלאת אשכול, זה מלבד, אני יודע, סבסוד פחות על ידי הממשלה של כל מיני פרויקטים, גם הורידו סבסוד. סדרי גודל. אבל זה פרויקט מספיק חשוב, חברים. אם היתה אפשרות לתקצב את זה יותר הייתי מתקצב. אני חושב שהיום הניצול של התקציב הוא נכון, בשלב הזה. יכול להיות שצריך יותר עובדים סוציאליים, יותר מאוחר נצטרך לתגבר בבוא הזמן. תודה רבה, רוית.

רוית רונן: תודה רבה.

רונית ארנפרוינד-כהן: תודה לך.

*** מר מאיר בן הרוש עזב את הישיבה ***

צבי גוב-ארי: רק דקה, בקצה המזלג גם דברים שנעשים חוץ, חזות פה? בואי. במילה אחת, מרכז עוצמה מה הוא? את מה אנחנו מעצימים ומה אנחנו עושים?

אתי חזות: שלום לכולם. שמי אתי חזות. אני ראש צוות באגף הרווחה, ביבנה כמובן. אני מתכללת מטעם משרד הרווחה את התוכנית שנקראת מרכז עוצמה מורחב. אני ככה חצי מילה על התוכנית איך היא התחילה. בעצם אני אומרת שהמשרד באופן לא פורמאלי כל השנים התייחס למשפחות בעוני והדרה חברתית. אבל כשהוא קרא לתוכנית בשם הזה הוא בעצם שם את זה בצורה פורמאלית ואמר 'זה המנדט שלי'. וזה מבחינתנו משהו שהיה מאוד משמעותי ויצא עם תוכנית. ביבנה התוכנית מופעלת מ-2015, מיוני. היא התחילה קצת לפני, אבל השטח ככה נבנה איזה שנה לפני, בנו את התוכנית. אז מרכז עוצמה מורחב הוא יוזמה של מספר שירותים. גם משרד הרווחה, קרן רש"י, ג'וינט ישראל, ארגון פעמונים. כל אחד נותן את החלקים שלו. אם זה תקציבים ואם זה למשל להעסיק חלק מכוח האדם. אז ארגון פעמונים מעסיק חלק מכוח האדם בתוך התוכנית. כל אחד עשה את החיבור שלו. שיפור במצבם של פרטים ומשפחות שחיים בעוני והדרה חברתית, בכל תחומי החיים. כשבעצם האמונה שיושבת בבסיס התוכנית הזאת זה שכל אדם יכול לזוז ממצב אחד למצב שני.

ד"ר אהוד ויצמן: מה זה פעמונים?

אתי חזות: פעמונים זה ארגון שיש לו, זו עמותה,

ד"ר אהוד ויצמן: עמותה?

רונית ארנפרוינד-כהן: עמותה, עיבוי תקציבי -

אתי חזות: גם, זהו, יש להם ... ממשקים. אחד מהם זה גם להיות שותפה לתוכניות וגם עושה כל מיני סדנאות של ייעול כלכלי וככה. אבל הכל נוגע אחד בשני. אז בעצם האמונה שכל אחד יכול לזוז ממצב אחד למצב אחר. אמונה, זה השם. זה המבנה של התוכנית. היא מחולקת לשתי זרועות. נושמים לרווחה ועוצמה. בנושמים לרווחה יש לנו עובדת סוציאלית. התוכנית גם מכניסה כוח אדם כמובן. היא לא נבנית על הכוח הקיים בתוך האגף. יש לנו עובדת סוציאלית ויש לנו מלוות משפחות. חשוב לי להגיד שזה מהבחינה הזאת של נושמים לרווחה זו ממש תוכנית בוטיק. כי במקרה הזה זה 20 משפחות. עובדים סוציאליים אצלנו באגף לא יודעים מה זה לעבוד עם 20 משפחות. ולכן העוצמה של התוכנית הזאת והתפוקה שלה היא כל כך משמעותית, ולעובדת הסוציאלית הזאת היא גם מלווה משפחות. זה משהו שהוא חלום של כל ארגון מבחינתנו ארגון רווחה. ורואים את התוצאות, בגלל הדבר הזה.

רונית ארנפרוינד-כהן: הם נחשבים עובדי עירייה? או של הפרויקט?

אתי חזות: המלוות משפחות מועסקת על ידי פעמונים. מועסק, היום זה

גבר. ועו"ס נושמים היא של העירייה. אבל התקציבים -

צבי גוב-ארי: אנחנו גם הולכים להעמיד מתקן מיוחד לעניין הזה.

אתי חזות: כן, למרכז עוצמה. אני אגיד על עוצמה, וזה מתקשר לזה, שם יש לנו -

ד"ר אהוד ויצמן: איפה אתם יושבים?

צבי גוב-ארי: הם ישבו יותר מאוחר באחד מועדונים של ...

אתי חזות: עשינו פעילויות קהילתיות. אתם תראו את הפעילות שנעשתה. היא נעשתה בעצם במרכז לעולי אתיופיה ברחוב הדרור, על בסיס זה ששכרנו את המקום ליומיים בשבוע. מתקציב התוכנית כמובן. אבל באמת אנחנו ככה, תודה לראש העיר, שגם בגלל זה ככה דיברנו הרבה על זה, שמקווה לקבל מקום בשביל התוכנית. ושם נוכל לרכז את כל הפעילויות. אז בעוצמה יש לנו רכז עוצמה ומיצוי זכויות. יש לנו רכזת תעסוקה. גם זה תחום חדש בתוך הרווחה. מלווה משפחות של עוצמה.

הפעילויות שנעשו, הצלחנו לעשות, לחבר ואנחנו מנגישים שירותים שלקוחות, אפרופו הדרה חברתית, וגם קשור כמובן לעוני. לא כל אחד יכול לפסוע לכל מיני מקומות, אז הבאנו לפה את השירותים. עשינו מפגשים עם נציגות מגע"ר, שזה היה מבחינת הלקוחות משהו עלום. הם לא ידעו מה לעשות שם, מה עושים שם, מי האנשים שיושבים שם. אז באמת הבאנו לפה מפגש מביטוח לאומי, העצמה תעסוקתית. זה כבר סדנאות שנמשכו לאורך זמן.

משה חזות: כמה משפחות? 20?

אתי חזות: אז זהו. 20 בנושמים, ועד 100 בעוצמה. עכשיו, המשפחות של עוצמה וגם של נושמים זה משפחות שמוכרות באגף. בעוצמה, כשנעבור את ה-100, ואנחנו כבר ממש על הקצה של זה, אז בעצם לפעילויות הקהילתיות יכולה להצטרף כל הקהילה. לקהילתיות. סדנת ניהול תקציב, פעילות קיץ אצלנו במשפחות. בקיץ לאתגרים. בחנוכה לפסטיגל. סדנת הדרכה הורית, מסיבות פורים. כלומר פעילויות יתקיימו והמשפחות ככה מאוד נהנו.

ד"ר אהוד ויצמן: מי קהל היעד שלכם?

אתי חזות: לקוחות של אגף הרווחה שפונים. ואני אגיד לך מי קהל היעד. אנחנו שואלים אנשים שאלה שלא שאלו אותם עד היום. אנחנו שואלים אנשים אם יש להם חלום. הרבה פעמים הם לא מבינים, כאילו הם אומרים 'אף אחד לא שאל אותי אף פעם אם יש לי חלום'. ומי שיש לו חלום, אנחנו, כמובן בודקים את המערך מסביב. אני אגיד בסוגריים שיש קריטריונים לתוכנית הזאת, אבל אנחנו בפירוש, אם הוא עומד בקריטריונים ואנחנו מנסים טיפה להתגמש, אני אגיד ת זה בצורה הכי כנה, אנחנו הולכים איתנו עם החלום.

אנחנו מגשימים חלומות לאנשים.

רונית ארנפרוינד-כהן: מקסים. אתי, מה הקריטריונים?

אתי חזות: יש כל מיני. למשל התמכרויות לא נכנס לתוכנית, בריאות נפש לא נכנס לתוכנית. בידיעה שבאמת יש דברים יותר אינטנסיביים שמעסיקים את המשפחה והיא לא מתפנה לדברים האלו. והם ככה מערערים את האיזון המשפחתי. אבל בגדול, יש גם הכנסה לנפש. כמובן שמי שיש לו הכנסה גבוהה אז זה לא,

משה חזות: יש אנשים שלא יודעים להתנהל עם בנקים, לדוגמה. או כל מיני נותני שירותים, הוט, יס.

אתי חזות: כן. אבל אז, משה, הם אולי הם לא ייכנסו, אלה יכולים להיכנס לעוצמה, שם הם יקבלו ליווי. אם זה סדנאות או משהו כזה, על החלקים האלה. והם לא חייבים להיות בתוכנית האינטנסיבית.

רונית ארנפרוינד-כהן: אזימוט היא חלק? איפה אזימוט?

אתי חזות: אזימוט לא חלק מהתוכנית הזאת.

???: הנושא של צעירים, ... הנושא של משפחות.

אתי חזות: נכון, נכון. אז זה מה שעשינו. אלו דוגמאות שבעקבות הליווי של המשפחות וההנגשה של השירותים, יצרנו שיתופי פעולה, שזה מאוד משמעותי. יש לנו אנשי קשר במקומות האלה. גם בתוך העיר וגם מחוץ לעיר. זה מאוד עוזר לנו. המלווים שלנו הולכים עם משפחות לבנקים, מורידים להם ריביות ברמות שאין לתאר. אנשים שלא הבינו ולא ידעו על מה הם חותמים בהלוואות, וכל החיים שלהם השתנו והתפנה להם פשוט, יש להם אוויר יותר לנהל את החיים שלהם. זה משהו שהוא מאוד משמעותי. גם בסיוע המשפטי, גם במגע"ר יש לנו איש קשר. יש לנו קשר ישיר, זה מקצר דברים ועושה את זה מאוד יעיל. אז זהו.

טוב, רכזת אסיפה זה תפקיד חדש שנכנס אצלנו. היא מלווה משפחות. גם ברמה הפרטנית, ברמה הקבוצתית, ברמה הקהילתית. אנשים שהם או בתת תעסוקה, או לא מועסקים בכלל. או שככה רוצים באמת לשפר את מצבם, כולל הכשרה מקצועית, נכנס בתוך התוכנית הזאת. זה חודשיים, שלושה בערך אצלנו. זה נושמים, אלו תחומי החיים שאנחנו עושים בהם את ההתערבות.

צבי גוב-ארי: רצינו על קצה המזלג בכל זאת להציג על דברים יפים שמתרחשים בעיר. מה שאני מבין, שחלק מכם לא יודע על העניין הזה כלל. ולכן צריך לדעת ששגרת החיים מלאה בפעילות מסוג אחר, שלא בדיוק נידונה מסביב לשולחן. מדי פעם נציג כאן תחום של פעילויות שהעירייה מאוד מעורבת בהם ודוחפת, על מנת לתת להם קנה

מידה ופחות או יותר לנפח העיסוקים. המון תודה.

אתי חזות: תודה רבה.

צבי גוב-ארי: מצוין.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני רוצה בעניין הזה אולי להגיד. כל הסיפור של מימוש זכויות בקהילה הוא לא רק קבוצה מסוימת מובחנת, אלא יש אוכלוסיה מאוד גדולה, חלקנו אפילו אנחנו, שלא יודעות את כל הזכויות. ויש עמותות.

צבי גוב-ארי: שחר, שחר, שב. אנחנו עוד צריכים להצביע על הרבה דברים. גם לי יש אירוע עכשיו.

שחר סימנה: אירוע משפחתי.

צבי גוב-ארי: מזל טוב.

***** מר אלי מזוז חזר באמצע המצגת *****

***** מר שחר סימנה עזב את הישיבה *****

רונית ארנפרוינד-כהן: ואני חושבת שיש מקום לחשוב על מקום כאן בעיר, לאיזושהי, את עושה כמוני, כן.

אתי חזות: אפשר לחבר את זה.

רונית ארנפרוינד-כהן: כן, כן. לא רק -

צבי גוב-ארי: אנחנו מתכוונים להקים מרכז עוצמה בתוך הקהילה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, לא, תקשיב לי, זה משהו אחר. אני היום מנהלת מרכז למימוש זכויות, שיושב באשדוד. המרכז הזה מקבל הרבה אנשים של יבנה. אני נותנת מענה לאשקלון, גדרה, נס ציונה, ראשון, רחובות וכו'.

צבי גוב-ארי: אנחנו נרצה לעשות שם ביקור ולקבל הסבר.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה?

צבי גוב-ארי: נעשה ביקור, נקבל הסבר,

רונית ארנפרוינד-כהן: מימוש זכויות להכל.

צבי גוב-ארי: מה מעשיך שם, בשביל להיות בטוח שנעשים דברים -

רונית ארנפרוינד-כהן: עמותת ידיד.

צבי גוב-ארי: יופי.

רונית ארנפרוינד-כהן: ואני חושבת שיש מקום, וגם היתה שיחה עם צביה זזה. אבל הכל נכון שיעבור דרך. אני חושבת שיש מקום שניתן את השירות הזה בעיר ולא שתושבי יבנה, רק אתמול ישבתי עם כמה תושבי יבנה וטיפלתי בהם. וחבל. אם אני נמצאת כאן, אפשר לנסות לחשוב, לא אני,

צבי גוב-ארי: יש גם יחידת מתנדבים לסיוע.

רונית ארנפרוינד-כהן: נהדר. למה?

צבי גוב-ארי: יש לנו שירות לתושב, עורכי דין, יועצי מס וכו'.

רונית ארנפרוינד-כהן: מגיעים אלינו בסוף. אז אני חושבת -

אלי מזוז: לפעמים מכירים אותנו יותר פשוט,

צבי גוב-ארי: חברים, בואו.

רונית ארנפרוינד-כהן: תאמין לי. יש מה, ואני מוכנה לשדך, כדי שזה יהיה כאן.

10. חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית מס' 404-0477802 – מתחם החרמון.

צבי גוב-ארי: חברים, תודה לכם. אני מבקש עכשיו לעשות זריז כמה דברים. יש כמה אירועים היום בעיר, שחייבים להיות שם. הדבר הבא שאנחנו הולכים לדון בו עכשיו זה אישור, ועדת התכנון והבנייה ישבה לגבי אישור המתווה של פינוי בינוי בשני מקומות. זה מתחם החרמון, מתחם הכרמל. אנחנו רוצים להגיע למצב שבו הקבלן קודם יבנה את הבניין ורק אחרי זה יפנה את התושבים. כלומר הוא ישקיע בבנייה, יבטיח לתושבים, כולל ביטחונות לגבי חס וחלילה משהו קורה לו, שיוכלו לקבל את מה שמגיע להם. דבר אחד לא יקרה כאן, לפני שתושב מבטיח לבית שהוא הולך להיהרס, הוא מקבל את הבית שמוכן. וזה הסיפור של חילופי שטחים. אני נותן לשטח הזמני, מקבל את השטח יותר מאוחר. אבל זה מאפשר קיומו של התהליך שקודם בונה ורק אחרי זה מפנה. זה מבטיח לעתיד שלא יקרה מצב שמישהו פונה, הרסו לו את הבית, הקבלן פושט רגל. אז נכון, יש ביטוח בנקאי. הוא יכול לקבל תמורת זה כסף, אבל זה סיפור אחר. כאשר האופציה

כאן אומרת 'תבנה, ואחרי זה תפנה'.
עכשיו, קיבלנו החלטה בוועדת תכנון ובנייה. מבחינת חילופי שטחים וכל היתר. על מנת להעביר את זה למחוז בהמלצה שלנו, אנחנו חייבים לקבל אישור מועצת העיר, לקחת את זה, לפרסם ברשימות וכל היתר. ניתן לכם פה פשוט פחות או יותר דקה איך זה נראה, ועם זה נרוץ הלאה.

דוד שטרית: יש פה בעצם, אחת התוכניות זה מתחם הכרמל. רואים פה מצד ימין,

צבי גוב-ארי: גם עוד משהו. נעשתה הערכת שמאי. קיבלתם את זה בתיק. כאשר השטחים שאנחנו מפנים מקבלים איתם טיפה יותר גדולים יותר מאוחר.

דוד שטרית: מאחר ומדובר בחילופי שטחים, כמו שנאמר, אז אנחנו בדקנו שאכן העירייה מקבלת לפחות את מה שהיא, עם מה שהיא נכנסה היא יוצאת עם אותו דבר. אתם רואים בצד ימין, זה המצב הסטטוטורי הקיים. באמצע יש שטח ירוק, מי שרואה, צבעים לא חדים באזור הזה, זה אזור של בית עזרא, מי שמכיר את האזור של המועדון בית עזרא.

עו"ד מאיר דהן: איזה? הימני או השמאלי?

דוד שטרית: הימני.

רונית ארנפרוינד-כהן: תקום, אני רוצה שתראה לי משהו.

דוד שטרית: קודם כל זה רחוב החרמון. למי שלא זיהה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי.

דוד שטרית: אז זה מתחם של בינוי. אני הראיתי בשקף הקודם את ההדמיה. יש פה מספר בניינים שהולכים להיבנות. במצב הקודם, בשטח הזה שמופיע כאן הוא שטח ירוק. יש פה את מגרש הספורט, למי שמכיר. במצב החדש אתם רואים פה, יש אחר כך כמה שקפים של שלביות. בניין ראשון ייבנה פה, בתוך השטח הציבורי, כדי לאפשר את הבינוי פינוי כדי שאנשים לא זה. בסך הכל הכללי, אם אני לוקח את השטחים הציבוריים הירוקים במצב החדש לעומת המצב הקיים, אתם רואים בטבלה, יש לכם את זה גם בהערכת שמאי, אין הבדל בשטחים. להיפך, אפילו יש איזשהו עודף במצב החדש.

עו"ד מאיר דהן: לטובת העירייה.

דוד שטרית: לטובת העירייה.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה 1,000 מטר מ"ר לטובת העירייה?

דוד שטרית: לא. סך הכל הכללי זה 10,753 המצב החדש. והקודם זה 10,319. יש פה איזשהו 200 ומשהו מטר.

צבי גוב-ארי: החשוב בעניין הזה בבקשה זה לזכור שאנחנו מבטיחים שהדייר שאת ביתו הולכים להרוס מקבל גודל בית.

דוד שטרית: ומה שחשוב שהערך של הקרקע החדשה הרבה יותר גבוהה מהערך של הקרקע הקודמת, לצורך העניין. אז אין מניעה לעשות את חילופי הקרקע. כי פינני בינוי בעצם זה אותם -

רונית ארנפרוינד-כהן: למה הערך של הקרקע החדשה, הרי זה באותו מתחם.

דוד שטרית: בסך הכל הכללי יש פה תוספת שטח. אז בגדול יש פה זכויות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אה, הערך שלנו לעיר,

דוד שטרית: לעיר, לעיר,

רונית ארנפרוינד-כהן: כי יש לנו עוד 200 מ"ר? אה, אוקיי.

צבי גוב-ארי: לא, דקה. ערך הקרקע נובע בין היתר, פה יש לך קרקע באזור לא מבונה, בתים ישנים וכו'. וכאן ... ופרטיים.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה משהו אחר.

צבי גוב-ארי: ערך הקרקע פה יותר -

דוד שטרית: החדש יותר טוב מהקודם.

צבי גוב-ארי: זו תוכנית מספר 1. אני מעלה את זה להצבעה, בבקשה. מי בעד? כולם.

החלטה מס' 7/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית מס' 404-0477802 - מתחם החרמון.

11. חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית מס' 404-0433482 - מתחם הכרמל.

- צבי גוב-ארי:** התוכנית השנייה,
- דוד שטרית:** זו השלביות שהראיתי קודם. התוכנית השנייה זה מתחם הכרמל.
- משה חזות:** על אותו עיקרון, דוד.
- דוד שטרית:** רואים פה מצד ימין שוב את המצב הקיים. הכהים זה המגורים. הבהיר זה השטח הירוק, ומצד שמאל רואים את השטח הירוק. סך הכל השטח הירוק בשני המתחמים, מצב קודם מצב חדש זהה. ושוב, כמו בקודם, הערך יותר גבוה ואין מניעה לעשות את חילופי השטחים.
- רנית ארנפרוינד-כהן:** אתה מתכוון לא הערך, הכמות. אתה רוצה להגיד הכמות.
- דוד שטרית:** גם הכמות,
- משה חזות:** גם הערך, גם הערך.
- דוד שטרית:** ערך של קרקע במצב חדש מושבח שווה יותר מאשר אותה קרקע -
- משה חזות:** גם הכבישים, בדרך יותר.
- אלי מזוז:** שאלה, מה זה בצד ימין, יש לנו מבנה, הכי ימני. הוא מבנה מוארך.
- דוד שטרית:** זה בית קיים, ברחוב הקיים.
- אלי מזוז:** עכשיו, בחדש -
- דוד שטרית:** יהיו ארבעה בניינים.
- אלי מזוז:** כן, אני רואה אותם. אבל מתחת לבניין הימני יש צבע ירוק בהיר. מה זה?
- דוד שטרית:** זה שטח חום. שטח ציבורי נוסף. אתם רואים בטבלה -
- צבי גוב-ארי:** 1,000 ומשהו מטר שטח מוצע ציבורי.

יש שטח ציבורי שאנחנו דרשנו מהיזם לטובת מבנה ציבור.

דוד שטרית:

מי בעד?

צבי גוב-ארי:

החלטה מס' 8/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית 404-0433482 – מתחם הכרמל.

12. חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית 404-141465 – בין חב' שפץ קבלני בניין בע"מ לבין עיריית יבנה.

הדבר הבא, זה עניין של -

צבי גוב-ארי:

חניות, שפץ. ועקנין, הציעו ועקנין.

משה חזות:

כן, דבר.

צבי גוב-ארי:

פה במתחם הבתים שנבנו כאן בעצמאות פינת הראשונים,

דוד שטרית:

אני אסביר את זה. בעצמאות פינת הראשונים נתנו שטח חנייה ציבורית בתוך מגרש המגורים.

צבי גוב-ארי:

צריך חניות של בית כנסת. בשתיים עזרה בלילה תושבים הקפיצו אותי לבלגן.

רונית ארנפרוינד-כהן:

כן, כן, כן. מוציאים אותם החוצה ואת ההם מכניסים פנימה. זהו.

משה חזות:

את מי מוציאים החוצה?

רונית ארנפרוינד-כהן:

את הציבורי. הוא יהיה ברחוב, ואת הפרטי מכניסים פנימה. שהם היו ברחוב מכניסים פנימה לתוך -

דוד שטרית:

כמה חניות?

רונית ארנפרוינד-כהן:

אותן חניות.

דוד שטרית:

16.

משה חזות:

אותם 16?

רונית ארנפרוינד-כהן:

צבי גוב-ארי:
בתוך המגרש.

בעבר לא יכלו להחנות כי השער סגור. השטח הציבורי היה

משה חזות:
היא יודעת. היא הלכה ונוכחה,

רונת ארנפרוינד-כהן:
בשתיים עשרה בלילה,

צבי גוב-ארי:
מי בעד?

החלטה מס' 9/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר חילופי שטחים במסגרת איחוד וחלוקה עפ"י תוכנית
404-141465 – בין חב' שפץ קבלני בניין בע"מ לבין עיריית יבנה.

משה חזות:
יאללה, זה נגמר. את מבינה עכשיו שעושים את זה,

רונת ארנפרוינד-כהן:
יקראו לי שצועקים.

זאת אומרת שלפחות הפינה הזאת בשתיים עשרה בלילה לא

משה חזות:
שוועדה מחוזית, את צריכה ...

את מבינה עכשיו למה לא ניתן לעשות את זה? את צריכה

13. אישור המועצה להגשת תוכנית מס' 404-0442012 – דיור מוגן והרחבת בית
העלמין לוועדה המחוזית.

צבי גוב-ארי:
הדבר הבא הוא הקמת, יש פה תכנון לדיור מוגן. בתוך השטח
המוניציפאלי של יבנה, אבל בבעלות של בן זכאי. אנחנו מדברים על תוכנית משולבת שיש
בה מצד אחד הרחבת בית העלמין, הקמת הדיור המוגן כתוכנית של בן זכאי. אנחנו צריכים
לאשר אותה, כמובן, כי זה בשטח שלנו. ובמסגרת זו,

רונת ארנפרוינד-כהן:
מה, קיצורי דרך? מה, זה רמז לאנשים שמגיעים לשם?

מי חשב על העניין הזה של הדיור מוגן ליד בית קברות? מה

רועי גבאי:
גם סטודנטים.

רונת ארנפרוינד-כהן:
אה, גם סטודנטים? (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי:
חברים, סליחה.

רונת ארנפרוינד-כהן:
הנה, יש שם כבר. שדרות חיים.

צבי גוב-ארי: כדאי גם לראות. יש פה פיצול גדול, סליחה, חברים! יש בין לזה כ-60 דונם של פארק. שימו לב. ויש גם בין היתר דיור לסטודנטים.

רונית ארנפרוינד-כהן: שאני לא אצטט מה אלי אמר משהו על זה.

אלי מזוז: לא, יש שם גם בית ספר דתי ליד, שיגידו קדיש.

צבי גוב-ארי: אני מבקש לומר. יש פה רצף של חיים. יהיה דיור לסטודנטים, דיור מוגן, ואחרי זה עוברים לוילות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אבל תסביר לי מה המשמעות שזה באחריות בן זכאי.

צבי גוב-ארי: בואו, תקשיבו, חברים. ראשית וקודם כל זה דיור מוגן עם מרכז מסחרי וכו'. בינו לבין בין העלמין יש פה שטח מאוד מאוד גדול של פארק גדול. תסתכלו באמצע.

רונית ארנפרוינד-כהן: איפה? איפה?

צבי גוב-ארי: בית העלמין, הגישה תהיה מאחור. תסביר, הגישה לדיור המוגן ליד הכיכר. יש פה -

דוד שטרית: קודם כל הדיור מוגן, אלה הבניינים של הדיור המוגן. פה יש שילוב של מסחר בחזית שגובלת. זה רחוב הציונות, אגב, מי שלא מזהה.

רונית ארנפרוינד-כהן: ציונות זה המשך ז'בוטינסקי.

דוד שטרית: לא, לא, זה הרחוב שבא משד' העצמאות מהצפון, הכי דרומי בשכונה הירוקה. הרחוב הכי דרומי.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי.

דוד שטרית: הכניסה בעצם היא שם. יש פה איזושהי כיכר. באזור הזה, אזור של בית העלמין. פה יש פארק ענק, עם תוספת של חנייה. באזור, בתפר בין המגורים לפארק יש כאן דירות לסטודנטים. יהיו גם יחידות לסטודנטים. אנחנו מתבקשים להביא את זה למועצת העיר, כי יש החלטה. מאחר ועורך הבקשה, מגיש הבקשה הוא עיריית יבנה, זה צריך לעבור מועצת עיר וצריך לקבל את ההסכמה שלכם. זה נדון בוועדה לבניין ערים. החליטו בעצם להפקיד וזה מובא לפה כדי שנאשר שאנחנו נהיה מגישי התוכנית.

רונית ארנפרוינד-כהן: סטודנטים מה? איך זה יתנהל? מה זה דירות של סטודנטים?

- דוד שטרית:** זה מן הסתם יהיו דירות להשכרה לסטודנטים,
- רונת ארנפרוינד-כהן:** מי? זה יזם פרטי?
- צבי גוב-ארי:** מהיום זה 10 שנים, נו.
- דוד שטרית:** כרגע זה תכנון. יכול להיות שזה יבנה ב-BOT או יבנה עם יזם פרטי.
- צבי גוב-ארי:** מעבר לכביש תהיה מכללה.
- רונת ארנפרוינד-כהן:** מה זה כאן למטה?
- דוד שטרית:** פה זה בית זכאי.
- רונת ארנפרוינד-כהן:** לא, לא, כאן.
- מאיר בן הרוש:** חניות לבית העלמין.
- דוד שטרית:** זו חנייה לפארק ומגרש חנייה ענק.
- ד"ר אהוד ויצמן:** רונת, מה שחסר לך שמעבר לכביש תהיה מכללה גם. ואז זה משלב את העסק.
- משה חזות:** המכללה צריכה להיות צמודה לרכבת.
- צבי גוב-ארי:** חברים. מי מאשר את התוכנית בבקשה? תודה. הלאה.
- דוד שטרית:** העירייה מגישה את התוכנית.

החלטה מס' 10/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר את הגשת תוכנית מס' 404-0442012 – דיור מוגן והרחבת בית העלמין לוועדה המחוזית.

14. ביטול הפקעה על חלק מגוש 4943 חלקה 66 (רח' אבוחצירא 1 יבנה)

- דוד שטרית:** עוד נושא קטן.
- צבי גוב-ארי:** ביטול הפקעה של מגרש 4943. זה מגרש של קופת חולים

כללים ברחוב אבוחצירא. אנחנו מבטלים את ההפקעה, למעט 250 מטר שאנחנו נצטרך אותם לגבי הכיכר והרחבת הכבישים שם.

דוד שטרית: שבזי אבוחצירא, מגרש קופת חולים הכללית. עכשיו חזרו בבעלות מקופת חולים, יש להם חוזה חכירה עם המנהל. אנחנו בזמנו בעבר הפקענו באופן גורף את כל השטחים החומים. נדרשנו להחזיר, אנחנו לא רוצים לשלם פיצויים לקופת חולים ואין מניעה שנחזיר, כי זה לא מגרש שלנו. תוך כדי בדיקה מצאנו שבעצם מה שאתם רואים פה מול המגרש זה הקו הכחול ההיקפי הקיצוני. זה חלק ממדרכה ברחוב אבוחצירא, וזה חלק מהמדרכה ברחוב שבזי. אנחנו מסכימים, ויש הסכמה עם קופת החולים הכללית להחזיר את הקרקע, לוותר על ההפקעה, למעט הרצועה הזאת שנשארת ציבורית. היא נשארת ציבורית כדי לשמש את המדרכה שקיימת בפועל וכדי לאפשר גם את הכיכר שאנחנו עכשיו סוללים באזור הזה.

רונית ארנפרוינד-כהן: זאת אומרת ההפקעה -

דוד שטרית: מחזירים את השטח, למעט 200,

רונית ארנפרוינד-כהן: לטובת קופת חולים.

דוד שטרית: מחזירים לקופת חולים, כן.

משה חזות: זה השטח שלהם, שהם נמצאים בו.

דוד שטרית: מוותרים על ההפקעה, למעט -

צבי גוב-ארי: לא, רגע, היתה החלטה בזמנו לבטל את ההפקעה וההחלטה לא בוצעה. אנחנו מבצעים את זה היום. זה שנים שאנחנו -

דוד שטרית: לא, ואנחנו משאירים אצלנו חלק.

צבי גוב-ארי: אוקיי. כל מילה מיותרת. מי בעד? נמשיך הלאה.

החלטה מס' 11/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר את ביטול הפקעה על חלק מגוש 4943 חלקה 66 (רח' אבוחצירא 1 יבנה).

15. מינוי גב' לינה שרון ועו"ד מאיר דהן כחברי ועדת שמות.

צבי גוב-ארי: מינוי גב' לינה שרון ומאיר דהן כחברי ועדת שמות, על מנת לאזן אתכם סוף סוף. מי בעד? כולם. רונית, את מתנגדת?

רונת ארנפרוינד-כהן: לא, אני לא ...

צבי גוב-ארי: לא ... הלאה.

אלי מזוז: אני אשמח להצביע בעד. אני חושב שהם ראויים מאוד. אבל אני אשמח גם שכמו שראוי לעשות איזון,

צבי גוב-ארי: אתה רוצה להצטרף? תצטרף.

אלי מזוז: לא, תצטרף אותי ועוד כמה חברים. תציע שבכל ועדה יהיה איזון. בוועדת תכנון ובנייה יש חבר אופוזיציה אחד. בוועדת משנה לתכנון ובנייה יש חבר אופוזיציה אחד. בוא נצטרף עוד, נעשה איזון.

צבי גוב-ארי: סליחה, איזון.

אלי מזוז: אני הולך איתך. אתה רוצה איזון בוועדת שמות? והם ראויים, תעשה איזון בוועדת משנה תכנון ובנייה.

צבי גוב-ארי: הלאה. מי בעד להוסיף לוועדת השמות עוד שני אנשים? בשביל שנחסוך פה, זה הכל.

אלי מזוז: אני נגד.

צבי גוב-ארי: אישרנו.

הצבעה:

בעד: 7 (ה"ה: צבי גוב ארי, משה חזות, אהוד ויצמן, רועי גבאי, מאיר בן הרוש, פאלי כהן, יניב עמרני)
נגד: 1 (מר אלי מזוז)
נמנעת: 1 (גב' רונת ארנפרוינד כהן).

החלטה מס' 12/63/14:

הוחלט ברוב קולות לאשר את מינוי גב' לינה שרון ועו"ד מאיר דהן כחברי ועדת שמות.

16. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
428	הנגשה פרטנית מוגבלויות	101,811	מ' החינוך

		תשע"ז	
מ' הפנים	10,000	רכישת ציוד למתנדבים	429
מ' הפנים	20,000	רכישת ציוד לערכת חפ"ק	430
מ' השיכון	1,020,896	פיתוח כבישים וכיכרות בנאות רבין	431

צבי גוב-ארי: תב"ר מס' 428, הנגשה פרטנית למוגבלויות. זה רק בתי הספר, עניין של הקמת כיכר וכו'. תקציב משרד החינוך. מי בעד?

החלטה מס' 13/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 428, הנגשה פרטנית למוגבלויות תשע"ז, בסך 101,811 ₪. תקציב: משרד החינוך.

צבי גוב-ארי: רכישת ציוד למתנדבים, 429. זה ציוד חירום ו-430 זה אותו דבר. למערכות חפ"ק. מי בעד?

החלטה מס' 14/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 429, רכישת ציוד למתנדבים, בסך 10,000 ₪. תקציב: משרד הפנים.

החלטה מס' 15/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 430, רכישת ציוד לערכת חפ"ק בסך 20,000 ₪. תקציב: משרד הפנים.

צבי גוב-ארי: התב"ר 431 מונח בעובדה שמשרד השיכון השאיר לנו כמה כיכרות לא גמורות בשכונה הירוקה. החלטנו לבצע את זה בביצוע עצמי ולא לחכות עד גמר השכונה. ולכן משרד השיכון מעביר לנו תקציב של 1,020,000 שקל. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 16/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 431, פיתוח כבישים וכיכרות בנאות רבין בסך 1,020,896 ₪. תקציב: משרד השיכון.

17. עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי	תוספת	הפחתה	מקור מימון	תקציב מעודכן
400	הקמת מרכז צעירים	4,000,000	5,793,832	2,793,832	תוספת- מפעל הפיס הפחתה-	7,000,000

	קרן פיתוח					
2,755,621	מ' השיכון		347,469	2,408,152	ישן מול חדש	376
2,531,400	מ' החינוך		131,400	2,400,000	שיפוצי קיץ ועב' בטיחות	424

צבי גוב-ארי: הקמת מרכז צעירים. יש פה גידול בתקציב מצד מפעל הפיס, הקטנה של התקציב מטעם העירייה. אנחנו מדברים על 7 מיליון ש"ח עלות המקום, למרות שחשבתי שאפשר לגמור אותו ב-5.5. אבל מחיר מטר בנייה היום מגיע לכדי 7,000 ש"ח. זה מה שקרה גם אצל אנשים. מי בעד?

רונית ארנפרוינד-כהן: איפה זה בדיוק?

צבי גוב-ארי: ליד היכל התרבות, מול גן הילדים שם.

רונית ארנפרוינד-כהן: ומתי מתחילים את ה -

צבי גוב-ארי: אני מניח שנצא למכרז תוך חודש ימים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי.

החלטה מס' 17/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 400, הקמת מרכז צעירים. תקציב מקורי: 4,000,000 ש"ח. תוספת 5,793,832 ש"ח - מפעל הפיס, הפחתה 2,793,832 ש"ח - קרן הפיתוח של העירייה. סה"כ תקציב מעודכן - 7,000,000 ש"ח.

צבי גוב-ארי: ישן מול חדש. אלו דברים שביצענו בשנת 2015, 2016. שיפוצי כבישים וכו'. משרד השיכון הוסיף לתקציב שהיה גירעוני 347,000 שקל. מי בעד? הדבר הזה כבר בוצע.

החלטה מס' 18/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 376, ישן מול חדש. תקציב מקורי: 2,408,152 ש"ח. תוספת 347,469 ש"ח. מקור מימון: משרד השיכון. תקציב מעודכן: 2,755,621 ש"ח.

צבי גוב-ארי: שיפוצי קיץ ועבודות בטיחות. משרד החינוך הוסיף סוף סוף מתקציבו 131,000 ש"ח לתקציב שלנו, של 2,400,000 ש"ח. מי בעד?

החלטה מס' 19/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 424, שיפוצי קיץ ועבודות בטיחות. תקציב מקורי: 2,400,000 ₪. תוספת 131,400 ₪. מקור מימון: משרד החינוך. תקציב מעודכן: 2,531,400 ₪.

צבי גוב-ארי: דיברנו על בית ספר ביאליק וכו'. חלק גדול מפה ילך לשם.

משה חזות: לאביר יעקב,

צבי גוב-ארי: לאביר יעקב, סליחה.

18. הארכת מועד להמשך תחולת תיקון חוק עזר ליבנה (הוצאת אשפה), תשל"ח – 1978, עד ליום 31.3.18.

צבי גוב-ארי: הארכת מועד להמשך -

משה חזות: צביקה, אני באמת, אני רוצה להגיד רק משפט אחד. אנחנו עכשיו שיפוצי קיץ 2,400,000. באמת, בוא נקבל החלטה שלאביר יעקב יהיה לפחות המנה שנתנו לביאליק.

צבי גוב-ארי: אתה תשמע, אתה לא בקיא בעניין הזה.

משה חזות: אני כן בקיא. למה לא בקיא?

צבי גוב-ארי: אני אסביר לך למה. גם הצבעת, נמנעת בהצבעה עם הקואליציה.

משה חזות: נכון, נכון,

צבי גוב-ארי: אתה יושב בתפקיד.

משה חזות: מה זה? זה זכותי.

צבי גוב-ארי: זכותך, אבל שב בתפקיד.

משה חזות: מה זה!?

צבי גוב-ארי: למה? כי ביאליק עבר להיות בית ספר למדעים. ולכן היה צריך לבנות מעבדות. מה אני יכול לעשות לאביר יעקב? מיזוג, שיפוץ, כיתות, תאורה, פה שם. אז ייכנס שם מיליון שקל. אבל לא 6 מיליון שקל של מבנה חדש. אין גם מקום לבנות שם.

משה חזות: אנחנו משקיעים 7 מיליון, 22, 12 מיליון. מיליון אחד היינו משקיעים באביר יעקב לפני שנה, לפני שנתיים, זה היה נראה אחרת. אנחנו כשלנו בחינוך הדתי, אנחנו כשלנו. לא רציתי להגיד את זה, אבל בחינוך הדתי אנחנו כשלנו.

צבי גוב-ארי: קיבלת, תודה.

משה חזות: כשלנו פשוט.

צבי גוב-ארי:

סגן ראש עיר. ...

משה חזות:

כן, סגן ראש עיר.

אלי מזוז:

דבר אחד להדגיש. יש לך בתי ספר דתיים וחילוניים. לפעמים בית ספר, וזה גם תחשוב לבית הספר החדש, שיש לך בית ספר חילוני, סתם דוגמה לטבע, יכול להיות על אותו משקל בית ספר דתי לטבע. יש לך בית ספר חילוני מחשבים, יכול להיות גם בית ספר דתי.

צבי גוב-ארי:

אז עולה האפשרות.

אלי מזוז:

אני לא אמרתי מה לעשות. אני אמרתי שתמיד אפשר -

צבי גוב-ארי:

בבית ספר ביאליק הקמנו מעבדה -

ד"ר אהוד ויצמן:

צביקה, אין לנו את הכלים להציע לך מה לעשות. לא, באמת, אני לא מבין את זה.

צבי גוב-ארי:

זה לא משנה, נו. אנחנו כבר מכירים את הסחורה. תודה. הלאה.

רונית ארנפרוינד-כהן:

מה פספסתי? עשו לך דה-לגיטימציה?

צבי גוב-ארי:

הארכת מועד להמשך תחולת חוק העזר וכל מה שקשור לפינוי אשפה. משרד הפנים צריך היה לפרסם חוק עזר בעניין הזה. חוק העזר הזה לא מתפרסם. לכן אנחנו בינתיים מאריכים את זה, עד לזמן פרסום החוק של משרד הפנים. להאריך את זה ל-31.3.2018.

רונית ארנפרוינד-כהן:

מה זה? כמה זמן זה בדיוק הדבר הזה?

צבי גוב-ארי:

מה?

רונית ארנפרוינד-כהן:

אני מתנצלת. מה, מה, תסביר לי מה זה בדיוק הדבר הזה?

עו"ד טובה שפירא-אלטמן:

יש החלטה של בג"צ. שאומרת שחוק העזר של יבנה יוארך עד 31.3.2018. בזמן הזה יש מתווה שהתווה בג"צ, שבמהלכו משרד הפנים צריך לפרסם הנחיות לקריטריונים. אנחנו נצטרך להגיש את חוק העזר החדש, ועד מרץ יאשרו לכם חוק עזר חדש.

רונית ארנפרוינד-כהן:

כי מה?

עו"ד טובה שפירא-אלטמן: אז הם רוצים ... בית משפט עליון.

צבי גוב-ארי: וזה לא בטוח שאכן זה יתבצע על ידי משרד הפנים. אז בינתיים אנחנו חייבים לפנות. מי בעד?

החלטה מס' 20/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר הארכת מועד להמשך תחולת תיקון חוק עזר ליבנה (הוצאת אשפה), תשל"ח – 1978 עד ליום 31.3.2018.

19. אישור חוק עזר ליבנה (תפיסת רכב), התשע"ז – 2017.

צבי גוב-ארי: אישור חוק עזר ליבנה, תפיסת רכב. מדובר על חוק העזר שיאפשר לפקחי העירייה פלוס השיטור העירוני להתעסק בכל מה שקשור לאופני מנוע. זה גם איך מטפלים בנוער וכל היתר. חוק עזר מאוד מאוד מפורט. מתי אתה ניגש, איך אתה עושה, מתי אתה מזמין את ההורים וכל היתר. זהו חוק העזר העומד על הפרק. מי בעד? קראתם אותו, אני מניח.

החלטה מס' 21/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר חוק עזר ליבנה (תפיסת רכב), התשע"ז – 2017.

*** גב' רונית ארנפרוינד כהן ומר אלי מזוז עזבו את הישיבה ***

20. מינוי מר אלי אלוש כחבר דירקטוריון בתאגיד המים והביוב.

צבי גוב-ארי: אני רוצה למנות את אלי אלוש כחבר דירקטוריון בתאגיד המים והביוב. יש לי שם רק ארבעה אנשים וצריך להוסיף עוד אדם אחד. אם יש למישהו גם מועמדת לעניין הזה, בחורה, נשמח למנות, כי אני צריך גם בחורה שם. מי בעד אלי אלוש? הלאה.

החלטה מס' 22/63/14:

הוחלט פה אחד לאשר את מינויו של מר אלי אלוש כחבר דירקטוריון בתאגיד המים והביוב.

צבי גוב-ארי: אני סוגר את הישיבה הזאת,